

«ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ» ΚΑΙ «ΨΥΧΟΝΑΡΚΩΤΙΚΑ» ΜΑΣΤΙΓΑ ΚΑΙ ΔΟΥΛΕΙΑ

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού,
Γραμματέως τῆς Σ. Ἐ. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων

(α' μέρος)

1. «Ναρκωτικά»

Ὡς «ναρκωτικά» χαρακτηρίζονται, ἀπὸ φαρμακολογικῆς πλευρᾶς, οὐσίες πού ἔχουν τὴν ιδιότητα νὰ παραλύουν τὸ κεντρικὸ νευρικὸ σύστημα καὶ νὰ δημιουργοῦν ἐξάρτηση στοὺς χρήστες τους. Ἀποτέλεσμα τῆς χρήσης τῶν «ναρκωτικῶν» εἶναι, μεταξύ τῶν ἄλλων, καὶ ἡ δημιουργία στὸν χρήστη ψευδῶν ψυχολογικῶν καὶ συναισθηματικῶν καταστάσεων καὶ ἡ ἀπώλεια τοῦ ἐλέγχου τῆς συμπεριφορᾶς του καὶ τῶν ἀποφάσεών του. Ἡ χρήση τῶν οὐσιῶν αὐτῶν μεταβάλλει τὴν διάθεση, τὴν ἀντίληψη, τὴν συναίσθηση καὶ τὴν συμπεριφορὰ τοῦ χρήστη. Ἡ μακροχρόνια καὶ συνεχῆς χρήση τῶν οὐσιῶν αὐτῶν καταστρέφει τὸν χρήστη ψυχοσωματικά καὶ πνευματικά καὶ τὸν ὀδηγεῖ σύντομα καὶ ἀναπόφευκτα σὲ ἀνεξέλεγκτες καταστάσεις καὶ στὸν θάνατο.

Ἐξ ἄλλου, ἡ ἀνάγκη γιὰ τὴν προμήθεια καὶ τὴν ἀπόκτηση τῶν οὐσιῶν αὐτῶν, πού ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν διαβρωτικὴ καὶ θανατηφόρα ἐξάρτηση καὶ τὸ σύνδρομο τῆς στέρησης, ὀδηγοῦν πειστικὰ τὸν χρήστη σὲ πράξεις πού βλάπτουν τὸν ἴδιο, πνευματικά, σωματικά καὶ οικονομικά καὶ κατ' ἐπέκταση τὴν οἰκογένειά του καὶ τὸ κοινωνικὸ σύνολο, μπορεῖ δὲ νὰ τὸν ὀδηγήσουν καὶ σὲ πράξεις ἠθικά καὶ ποινικά κολάσιμες. Εἶναι, δηλαδή, τὰ «ναρκωτικά» μιὰ θανάσιμη ἀπειλή γιὰ τὸ ἄτομο, τὴν οἰκογένεια καὶ τὴν κοινωνία γενικώτερα.

2. «Ψυχοναρκωτικά»

Τίς τελευταῖες δεκαετίες δημιουργήθηκε καὶ ἐπεκράτησε, ὡς παράλληλος ὅρος, γιὰ πνευματικὰ φαινόμενα, ὁ ὅρος «ψυχοναρκωτικά», γιὰ νὰ χαρακτηρίσει μιὰ σύγχρονη ἀπειλή, πού προέρχεται ἀπὸ τὴν δραστηριότητα νεοφανῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ὁμάδων, οἱ ὁποῖες διεθνῶς ἀποκαλοῦνται «σέκτες» ἢ «λατρεῖες» (cults) καὶ ἀποτελοῦν μιὰ ἐξίσου θανάσιμη ἀπειλή γιὰ τὸ ἄτομο καὶ τοὺς κοινωνικοὺς θεσμούς. Οἱ «σέκτες», κάτω ἀπὸ «θρησκευτικά» κυρίως προσωπεῖα, κρύπτουν ἄλλους καὶ ὑποπτους σκοπούς. Οἱ ιδεολογίες πού διακινοῦν ἀποφέρουν σ' αὐτές τεράστια κέρδη, πού προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν ὀπαδῶν τους, μέ τοὺς ὁποίους φροντίζουν νὰ οἰκοδομήσουν μιὰ σχέση ἀκραίας μορφῆς πνευματικῆς ἐξάρτησης. Ἐτσι, μερικοὶ ἀρχηγοὶ «σεκτῶν» ἐπιτυγχάνουν νὰ ἀποσπάσουν, ὄχι μόνο τεράστια οικονομικά ὀφέλη, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τὴν λατρεία τῶν ὀπαδῶν τους.

Εἶναι λοιπὸν πολὺ εὐστοχη ἡ ἐπιστροφή τοῦ ὅρου «ψυχοναρκωτικά», γιὰ νὰ περιγραφεῖ μιὰ ἄλλου εἶδους θανατηφόρα -πολλές φορές- ἐξάρτηση καὶ ἀπειλή, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα ἐξαρτησιογόνων οὐσιῶν -ἂν καὶ σὲ μερικές ὁμάδες μπορεῖ νὰ συμβαίνει καὶ τοῦτο-, ἀλλὰ ἐξάρτηση ἀπὸ διδασκαλίες ἐπικίνδυνες -ἐνίοτε καὶ ἐγκληματικές-, πού ἀλλοιώνουν τὴν ἀνθρώπινη προσωπικότητα, στεροῦν ἀπὸ

τά θύματά τους τήν ἐλευθερία καί καταστρέφουν, ὄχι μόνο τά ἄτομα-ὄπαδούς, ἀλλά καί τίς οἰκογενειακές καί κοινωνικές σχέσεις.

Στήν Ἑλλάδα, πρῶτος ἐχρησιμοποίησε τόν ὄρο αὐτό ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος, στό βιβλίο του, πού ἐξέδωσε τό 1980, μέ τόν τίτλο «Ψυχοναρκωτικά-Νέες "αἰρέσεις" στήν Ἑλλάδα».

Μελετώντας τό φαινόμενο αὐτό τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων, μποροῦμε νά ὑποστηρίξουμε, χωρίς κανένα δισταγμό, ὅτι τά «**ναρκωτικά**» καί τά «**ψυχοναρκωτικά**» εἶναι δύο μάστιγες πού ἔχουν κοινά αἷτια καί τίς ἴδιες καταστροφικές συνέπειες καί ὀδηγοῦν τά θύματά τους στά ἴδια καταστροφικά ἀποτελέσματα. Πολλές παραθρησκευτικές ὁμάδες, πού δραστηριοποιοῦνται καί στήν πατρίδα μας, ὄχι μόνο δέν εἶναι θρησκευτικές ὁμάδες -ἄρα οὔτε καί «γνωστές» θρησκείες κατά τό Ἑλληνικό Σύνταγμα- ἀλλά ἀποτελοῦν θανάσιμες παγίδες γιά τούς νέους κυρίως ἀνθρώπους καί ὀδηγοῦν στήν πνευματική καί ψυχική δουλεία, συχνά δέ καί στήν σωματική καταστροφή τους. Σέ ἔκθεση τῶν Ἰταλικῶν Ἀρχῶν, τοῦ ἔτους 1988, οἱ σέκτες χαρακτηρίζονται ὡς συστήματα «ἐπιστημονικά μελετημένα γιά νά καταστρέψουν τήν ψυχική ἀντίσταση τῶν ἀτόμων, νά τά μετατρέπουν σέ ἄβουλα ὄργανα, χωρίς κρίση, πού ὑπακοῦν τυφλά, ἔτοιμα νά σπαταλήσουν τίς περιουσίες τους γιά χάρη τοῦ γκουρού»¹.

Γι' αὐτό, διεθνῶς οἱ «σέκτες» ὀνομάζονται καί «καταστροφικές λατρεῖες», γιατί ἀσκοῦν καταστροφική ἐπίδραση, κρυπτόμενες κάτω ἀπό «θρησκευτικά» συνήθως προσωπεῖα. Σέ συνδιάσκεψη γιά τίς αἰρέσεις τό 1985, στό Γουϊσκόνσιν, τονίστηκε ὅτι «οἱ ὁμάδες αὐτές χρησιμοποιοῦν τόν ὄρο "θρησκεία" γιά νά ἀπολαμβάνουν "διάφορα φορολογικά εὐεργετήματα ἢ νομική

προστασία"»². Ὁ χαρακτηρισμός ὡς «καταστροφικῶν λατρειῶν» εἶναι τό συμπέρασμα ἀπό τήν μελέτη τῆς δομῆς τους καί τῆς διδασκαλίας τους -πού ὀδηγεῖ ἐνίοτε στήν ἄσκηση μιᾶς ἀντίστροφης ἠθικῆς- καί ἀπό τήν διαπίστωση τῶν καταστροφικῶν συνεπειῶν πού ἔχουν διεθνῶς καταγραφεῖ ἀπό τήν δραστηριότητά τους. Ἔχουν ἐπίσης διαπιστωθεῖ καί περιστατικά ψυχικῶν ἀσθενειῶν ἀπό τήν ἔνταξη σέ τέτοιες ὁμάδες. «Οἱ γιατροί μιλοῦν γιά τό νέο φαινόμενο τοῦ ναρκωτικοῦ τῶν αἰρέσεων»³.

Από τήν μελέτη τοῦ φαινομένου αὐτοῦ ἐξάγεται τό συμπέρασμα ὅτι, ὅπως τά «ναρκωτικά» ὀδηγοῦν σέ ψυχοσωματική φθορά καί στόν θάνατο, ἔτσι καί τά «ψυχοναρκωτικά» ὀδηγοῦν τά θύματά τους, ἀφ' ἑνός μὲν, στήν πνευματική σύγχυση καί σέ μιᾶ στρεβλή «θρησκευτικότητα», ἀφ' ἑτέρου δέ, στήν διάλυση τῆς προσωπικότητάς τους, παραβιάζοντας τήν θρησκευτική ἐλευθερία καί τά ἀνθρώπινα δικαιώματα.

Ἐπισημαίνομε ἐκ προοιμίου, ὅτι, ἡ τραγικότητα καί τῶν δύο αὐτῶν δραματικῶν καταστάσεων, μέσα στίς ὁποῖες ἔχουν ἐγκλωβιστεῖ ἀδελφοί μας, «ἀσθενεῖς» ψυχικά ἢ πλανεμένοι πνευματικά, μᾶς ἐπιβάλλει νά προσβλέπουμε πρὸς αὐτούς μέ στοργή καί ἀγάπη. Νά τούς βλέπουμε ὡς πάσχοντες συνανθρώπους μας καί θύματα, πού ἔχουν τήν ἀνάγκη τῆς δικῆς μας βοήθειας. Ὅπως ἡ ἰατρική καταπολεμᾷ τήν νόσο, περιθάλπει ὁμως τόν ἀσθενῆ, ἔτσι καί στήν περίπτωση τῶν σεκτῶν καταπολεμοῦμε τήν πλάνη καί τήν ἐξάρτηση ἀπό τήν αἴρεση, ὄχι ὁμως καί τόν πλανημένο ἀδελφό μας. Δέν τό μειώνουμε, δέν τόν λοιδωροῦμε, δέν τόν προσβάλλουμε, δέν τόν ταπεινώσουμε, δέν ἐπιδιώκομε «νά τόν νικήσουμε» (πρὸς Θεοῦ!), ἀλλά ἀποβλέπομε μέ στοργή καί ὑπομονή στήν

2. π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, Ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων, προβληματική καί στρατηγική, σ. 81.

3. Τοῦ ἰδίου, Νεοφανεῖς αἰρέσεις - Καταστροφικές λατρεῖες, σ. 39.

1. Περιοδικό Focus, 10/2007, σ. 102.

ἀπελευθέρωσή του ἀπό τὰ δίκτυα τῆς πλάνης καί τῆς πνευματικῆς δουλείας, στήν ὁποία ἔχει παγιδευτεῖ.

3. Ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά τῶν «ψυχοναρκωτικῶν»

Πρωτίστως, πρέπει νά ἐπισημάνουμε ὅτι, οἱ νεοφανεῖς αἰρέσεις, ἐπειδή δραστηριοποιῦνται κάτω ἀπό ποικίλα προσωπεῖα, δέν εἶναι πάντοτε γνωστές καί φανερές, γι'αὐτό δέν εἶναι εὐκόλο νά ἐντοπιστοῦν. Χρησιμοποιοῦν παραπλανητικούς τίτλους, προκαλώντας ἔτσι μεγάλη σύγχυση. Ἐνῶ πρόκειται, δηλαδή, γιά ομάδες παραθρησκευτικές τῆς «Νέας Ἐποχῆς», μέ ἐξωχριστιανικές καί ἀντιχριστιανικές διδασκαλίες, μέ δοξασίες ἀσυμβίβαστες πρὸς τήν Ὁρθόδοξη Πίστη, ἄλλοτε ἐμφανίζονται ὡς ἑναρμονιζόμενες μ' αὐτή, καί ἄλλοτε, ἀντιθέτως, ὡς ομάδες πού δέν ἔχουν, δηθεν, θρησκευτικό χαρακτήρα.

Ἐκτός ἀπό προσωπεῖα ψευδοχριστιανικά, χριστιανικά, ἀκόμη καί δηθεν Ὁρθόδοξα, χιλιαστικά καί γενικῶς ἐσχατολογικά, νεογνωστικά, ἀποκρυφιστικά, γκουρουϊστικά, ἰνδουϊστικά καί βουδιστικά, πνευματιστικά καί παραψυχολογικά, οὐφολογικά, νεοσατανιστικά καί νεοπαγανιστικά, χρησιμοποιοῦν καί φιλοσοφικά, πολιτιστικά, ἢ καί ἐπιστημονικοφανῆ προσωπεῖα, ὅπως ἰνστιτούτα ψυχολογίας ἢ ψυχοθεραπείας ἢ ἀναπτύξεως τοῦ νοῦ, ἢ ἐναλλακτικῶν θεραπειῶν κ.ἄ.

Κάτω, βεβαίως, ἀπό ὅλες αὐτές τίς «ταμπέλλες», καί πολλές ἄλλες ἀκόμη, κρύπτουν τήν ἀληθινή τους ταυτότητα καί τοὺς πραγματικούς σκοποὺς τους καί συχνά μιά ἐπικίνδυνη καί καταστρεπτικὴ δραστηριότητα, προσηλυτίζοντας –δηλαδή θυματοποιώντας– εὐκολώτερα νέους κυρίως ἀνθρώπους. Μέ τὸν τρόπο αὐτό ἀποδεικνύονται πιό ὕπουλες καί πιό ἐπικίνδυνες ἀπὸ τὰ ναρκωτικά, ὅπου ὁ χρήστης τους γνωρίζει τουλάχιστον, ὄχι μόνο περὶ τί-

νος ἀκριβῶς πρόκειται –ἀλλά δέν ἔχει δυστυχῶς τὴν δύναμη νά τὸ ἀπορρίψει, ἀλλά καί γιά τίς καταστροφικὲς συνέπειες γι' αὐτόν καί τὸν θανάσιμο κίνδυνο πού ἐλοχεύει στήν χρήση τους. Στὴν περίπτωση ὅμως τῶν «ψυχοναρκωτικῶν» ἡ ἀπειλή καί οἱ κίνδυνοι δέν εἶναι ἐμφανεῖς. Δέν γίνεται εὐκόλο ἀποδεκτό καί φανερό τὸ γεγονός ὅτι, μέ τὴν ἔνταξη σέ μιά ὀλοκληρωτικὴ παραθρησκευτικὴ «σέκτα» ἀπειλοῦνται μέ διάβρωση, ὄχι μόνο τὸ Ὁρθόδοξο φρόνημα, ἀλλά καί ἡ ψυχοσωματικὴ υἡγεία τῶν ὀπαδῶν, καθὼς καί ὅλοι οἱ τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Καί δυστυχῶς, αὐτὴ ἡ ἐντύπωση ἐπικρατεῖ, ὄχι μόνο στὰ ἴδια τὰ θύματα, ἀλλά πολλές φορές καί στίς οἰκογένειές τους, καί στὸν κοινωνικὸ περίγυρο καί στίς ἀρμόδιες Ἀρχές. Ἔχομε λοιπὸν ἐνώπιόν μας ἓνα σοβαρὸ πρόβλημα, ὄχι μόνο θρησκευτικό καί πνευματικό, ἀλλά καί κοινωνικό, πού ἐξελισσεται σέ μιά ἐπὶ πλέον μάστιγα καί ἀπειλή γιά τὴν νέα κυρίως γενιά. Γιά τὴν Ἐκκλησία βεβαίως (καί αὐτὸ πρωτίστως μᾶς ἐνδιαφέρει) δημιουργεῖται ἓνα σοβαρώτατο καί σέ συνεχῆ διόγκωση ποιμαντικὸ πρόβλημα.

Ὅπως μέ τὴν χρήση τῶν παραισθησιογόνων οὐσιῶν ὁ χρήστης ζεῖ σέ ἀπόλυτη δουλεία καί ἐξάρτηση, ἔτσι καί στίς σέκτες τὸ θῦμα ζεῖ καί κινεῖται κάτω ἀπὸ τὸν πλήρη ἔλεγχο τοῦ γκουροῦ ἢ τοῦ ἀρχηγοῦ, σέ συνθῆκες φρικτῆς δουλείας. Ὁ ἀρχηγός, ὁ ὁποῖος εἶναι περιβεβλημένος μέ θεϊκὴ ἀθθεντία, εἴτε αὐτὸς ὀνομάζεται γκουροῦ ἢ θεϊκὸς διδάσκαλος, εἴτε μεσσίας (ἀκόμη καί χριστός), ἔχει ἀπόλυτη ἐξουσία πάνω σέ ὅλες τίς πτυχές τῆς προσωπικότητας τοῦ ὀπαδοῦ, μὴδὲ τῆς καθαρὰ ἰδιωτικῆς καί προσωπικῆς ζωῆς του ἐξαιρουμένης. Ὑπάρχουν παραθρησκευτικὲς ομάδες πού καθορίζουν, φερειπτεῖν, ποιὸς ποιά καί πότε θά νυμφευθῆ (χωρὶς νά γνωρίζονται προηγουμένως μεταξύ τους), ὅπως στὴν περίπτωση τῆς «Ἐνωτικῆς Ἐκκλησίας» τοῦ

νοτιοκορεάτη ψευδομεσία Σάν Μούνγκ Μούν. Άλλες πού ἐλέγχουν στενά τήν ζωή τῶν ὀπαδῶν τους, ἀκόμη καί στίς λεπτομέρειές της, ἤ πού οἱ ὀπαδοί τους ἀστυνομεύουν τήν προσωπική ζωή ἄλλων ὀπαδῶν ἢ δημοσίων προσώπων⁴. Σχεδόν ὅλες ἀπαιτοῦν πλήρη ὑποταγή στήν ομάδα ἢ στόν ἀρχηγό, ἀποκοπή ἀπό τό οικογενειακό περιβάλλον, τίς σπουδές, τό ἐπάγγελμα καί τήν ἀφιέρωση στόν «σκοπό» τῆς ομάδας, ὁ ὁποῖος ταυτίζεται δῆθεν μέ τήν «σωτηρία τοῦ κόσμου». Άλλες ἀπαιτοῦν ἔγγραφη παραχώρηση τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ὀπαδῶν τους, καί ἄλλες ἀκόμη καί ἐνυπόγραφη δήλωση παραίτησής τους ἀπό εὐθύνη τῆς ομάδας γιά τυχόν αὐτοκτονία τους μέσα σ' αὐτή. Δέν εἶναι λίγες ἐκεῖνες οἱ ομάδες πού ἐξευτελίζουν τήν προσωπικότητα καί τήν ἀξιοπρέπεια τῶν ὀπαδῶν τους ἐκβιάζοντάς τους μέ ἐξομολογήσεις γραπτές ἢ μέ ὀμαδικά ὄργια καί ἄλλες ταπεινωτικές πράξεις, ἢ τούς ὑποβάλλουν ἀποφάσεις αὐτοκτονίας.

Βεβαίως, γιά νά ἀποδεχτεῖ κάποιος ἀδι-αμαρτύρητα ὅλες αὐτές τίς ὑποχρεώσεις, τίς ἐντολές καί τίς ἀπαγορεύσεις πού τοῦ ἐπιβάλλει ὁ ἀρχηγός ἢ ἡ ομάδα, πρέπει νά ὑποστεῖ προηγουμένως, μέ εἰδικά ἐπεξεργασμένες τεχνικές, τήν διαβρωτική διεργασία μιᾶς ψυχοφθόρου διδασκαλίας τῆς ομάδας στήν ὁποία ἀνήκει καί νά παραδώσει, ὑπό τήν ἐπήρειά της, τήν προσωπικότητά του καί τήν ζωή του στά χέρια τοῦ γκουρού ἢ τοῦ «μεσσία». Αὐτό χαρακτηρίζεται διεθνῶς ὡς «χειρισμός τοῦ νοῦ» ἢ «πλύση ψυχῆς».

Μεγάλη σημασία δίνεται ἀπό τίς ομάδες αὐτές στήν ἀπομόνωση καί τήν ἀποκοπή τοῦ ὀπαδοῦ ἀπό τό παρελθόν του καί ἀπό τό οικογενειακό περιβάλλον του. Μέ τόν τρόπο αὐτό ἐπιδιώκουν νά ἐξουδετερώσουν τήν καταλυτική δύναμη πού ἔχουν γιά τό

θῦμα οἱ ἀναμνήσεις του ἀπό τίς οικογενειακές, παραδοσιακές καί φιλικές στιγμές τοῦ παρελθόντος, οἱ ὁποῖες εἶναι πιθανό νά συγκλονίσουν τό θῦμα καί νά τό ὀδηγήσουν σέ «πισωγύρισμα», τό ὁποῖο γί αὐτό μέν εἶναι σωτηρία, γιά τήν ομάδα ὅμως εἶναι «ζημιά».

Σέ τί λοιπόν διαφέρουν οἱ παραθρησκευτικές ομάδες –τά «ψυχοναρκωτικά»– ἀπό τίς ἐξαρτησιογόνες οὐσίες –τά «ναρκωτικά»– καί τούς διακινητές τους; Ὅπως ὁ ἐξαρτημένος ἀπό τίς ἐξαρτησιογόνες οὐσίες εἶναι ἔτοιμος νά κάνει τό πᾶν προκειμένου νά ἀποκτήσει τήν «δόση» του, ἔτσι καί ὁ ὀπαδός-θῦμα τῶν σεκτῶν εἶναι ἔτοιμος –θά ἔλεγα καλύτερα: προγραμματισμένος– νά κάνει τυφλά καί χωρίς καμιά ἀντίσταση ὅ,τι τόν διατάξει ὁ ἀρχηγός ἢ ἡ ομάδα, ἀκόμη καί τήν πιό ἀπονεννημένη πράξη. Καί τοῦτο γιὰτί ἔχει δυστυχῶς καταστήσει ἄβουλο ὄργανο στά χέρια κάποιων ἀδίστακτων διακινητῶν ἐπικίνδυνων «ψυχοναρκωτικῶν», πού κρύπτονται κάτω ἀπό τά πλέον ἀπίθανα «θρησκευτικά» ἢ ἄλλα προσωπεῖα, μέ διδασκαλίες οἱ ὁποῖες στήν πραγματικότητα εἶναι τεχνικές χειραγώγησης καί ὑποδούλωσης ἀνύποπτων ἀνθρώπων.

Ἐχει διαπιστωθεῖ ἀπό ἐξέχοντες ἐρευνητές τοῦ φαινομένου αὐτοῦ, ὅτι σέ μερικές σέκτες ἀναπτύσσονται «ἐγκληματικά δόγματα», πού προδιαθέτουν, ἐτοιμάζουν ἢ ὀδηγοῦν τούς ὀπαδούς τους σέ ἐγκληματικές δραστηριότητες καί πράξεις. Αὐτή τήν ἐπισήμανση κάνει καί τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στό Ψήφισμά του τοῦ ἔτους 1996, ὅπως θά δοῦμε καί παρακάτω. Ἄλλωστε, στήν ἴδια τήν πατρίδα μας ζήσαμε, τό 1993, τήν ὀδυνηρή πραγματικότητα φρικτῶν ἐγκλημάτων ἀπό Ἕλληνες «νεοσατανιστές», οἱ ὁποῖοι διέπραξαν ἀκόμη καί ἀνθρωποθυσίες ὑπό τήν ἐπήρεια τῶν «ἐγκληματικῶν δογμάτων» τοῦ «νεοσατανισμοῦ».

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, μέ τίς καλά μελετημένες τεχνικές χειραγώγησης, ὀδηγεῖται

4. Ἐνα τέτοιο παράδειγμα ἔφερε στό φῶς ἡ ἔρευνα, τό 1995, τοῦ Ἀντιεισαγγελέα κ. Ἰωάν. Ἀγγελῆ, στά ἀρχεῖα τῆς «Σαηντολογίας», πού λειτουργοῦσε τότε μέ τόν τίτλο «Κέντρο Ἐφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ἑλλάδος».

τό θῦμα μέ «πειστικό» τρόπο, νά ἀποδεχθεῖ ὅτι μπροστά του βρίσκεται ἡ σίγουρη «λύση» ὄλων τῶν προβλημάτων του. Αὐτή πού δῆθεν δέν μπόρεσαν νά τοῦ δώσουν ἡ οἰκογένειά του, ἡ παιδεία του, ἡ θρησκεία του, ἡ κοινωνία, τό «σύστημα» μέσα στό ὁποῖο μέχρι τώρα ἔζησε. Ὅλοι αὐτοί οἱ θεσμοί ἐνοχοποιοῦνται καί ἀπορρίπτονται γιά νά ἔλθῃ στή θέση τους ἡ νέα «οἰκογένεια», δηλαδή ἡ ομάδα μέ τόν ἀρχηγό της. Ὅποιος πιστέψει σ' αὐτές τίς σαγηνευτικές καί βεβαίως ἀπατηλές ὑποσχέσεις, θά ἀκολουθήσει «ναρκωμένος» τόν δρόμο πού νομίζει ὅτι ἀνοιξε μπροστά του, γιά νά τοῦ δώσει τό «νόημα τῆς ζωῆς». Καί ὅταν καταλάβει τό λάθος του -ἂν ποτέ μπορέσει νά συνειδητοποιήσει τήν πραγματικότητα- τότε θά εἶναι πιθανῶς πολύ ἀργά.

4. Ποιός φταίει;

Συχνά κάνομε τό λάθος νά ἀποδίδουμε τήν προσχώρηση στίς διάφορες νεοφανεῖς αἰρέσεις σέ ἀφέλεια, σέ μειωμένη διανοητική ικανότητα, ἢ σέ ψυχολογικά προβλήματα, τῶν ὑποψηφίων θυμάτων. Ἡ ἀποψη αὐτή, ἀφ' ἑνός μὲν, ὑπεραπλουστεύει τό πρόβλημα, ἀφ' ἑτέρου, ὑποκρύπτει πιθανή προσπάθεια ὑπεκφυγῆς ἀπό τίς δικές μας εὐθύνες. Χωρίς νά ἀποκλείουμε καί τέτοιες περιπτώσεις -πού εἶναι ἐλάχιστες-, πρέπει νά ἀναζητήσουμε καί ἄλλα βαθύτερα καί σοβαρότερα αἷτια. Ἡ προσχώρηση σέ μιά νεοφανῆ αἵρεση, συνήθως, δέν ὀφείλεται σέ προσωπικά ἢ ψυχολογικά προβλήματα, δημιουργεῖ ὅμως συχνά τέτοιου εἶδους προβλήματα σέ ὅσους ἐντάσσονται σ' αὐτή.

Ὁ ὁποιοσδήποτε μπορεῖ νά πέσει θῦμα τῶν ομάδων αὐτῶν. Ἀκόμη καί ὁ «θρησκευόμενος» ἄνθρωπος, ὅταν ἔχει ἐπιφανειακή ἢ ἐλλιπῆ γνώση τῆς πίστεώς του, κινδυνεύει νά ἐμπλακεῖ σέ τέτοιες ομάδες, συγχέοντας τήν ἀλήθεια -πού πιθανῶς ἐλλιπῶς ἢ οὐδόλως ἔχει φροντίσει νά γνωρίσει- μέ τό ψεῦδος καί τήν

πλάνη, προσπαθώντας νά συμβιβάσει τά ἀσυμβίβαστα. Ἐπειτα, ἡ μοναξιά, ἡ εὐπιστία, ἡ ἀβεβαιότητα, ἡ ἀπογοήτευση, ἡ μελαγχολία, ἡ ἀπομάκρυνση ἀπό τό οἰκογενειακό περιβάλλον (π.χ. φοιτητές, στρατευμένοι, ξενητεμένοι), ἡ ἀπόλυση ἀπό τήν ἐργασία, οἱ διακοπές, ἡ ἀσθένεια καί ἡ παραμονή σέ νοσοκομεῖο, τό πένθος, κ.ἄ., μποροῦν νά ἀποτελέσουν καταστάσεις «ὑψηλοῦ κινδύνου».

Σ' αὐτά πρέπει νά προστεθοῦν ὁ ἔντονος μεταφυσικός προβληματισμός τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου καί οἱ ὑπαρξιακές ἀνησυχίες του, ὅ,τι, δηλαδή, ἐννοοῦμε μιλῶντας γιά "ἀναζήτηση νοήματος ζωῆς", ὁ ὑπαρξιακός φόβος, ἡ ἀνασφάλεια καί ἡ ἀβεβαιότητα, ἡ δίψα γιά ἀγάπη καί ζεστασιά, ἡ περιέργεια, ἡ ἄγνοια, ἡ ἀνάγκη, ἡ ροπή πρὸς τό ξένο καί τό ἐξωτικό, ἡ δίψα γιά ἐμπειρίες, γιά ἡδονή, δόξα, πλοῦτο κ.ο.κ. πού εὐκόλα μποροῦν νά σαγηνεύσουν νέους κυρίως ἄνθρώπους. Εἶναι, δηλαδή, οἱ κρίσιμες ἐκεῖνες καταστάσεις ὅπου δημιουργοῦνται κενά, προβληματισμοί, σοβαρά προβλήματα, στά ὁποῖα οἱ ἄνθρωποι ζητοῦν διέξοδο. Τότε κυρίως μπορεῖ νά παρουσιαστῆ -ὡς ἀπό μηχανῆς θεός- ὁ ἄνθρωπος τῆς αἵρεσης, ὁ διακινητής τῶν «ψυχοναρκατικῶν», πού θά ἐφαρμόσει τήν τεχνική τοῦ «βομβαρδισμοῦ ἀγάπης» καί θά ὑποσχεθεῖ στό ὑποψήφιο θῦμα του τήν λύση ὄλων τῶν προβλημάτων του. Τό «ἐνδιαφέρον» πού θά ἐπιδείξει ὁ ἐκπαιδευμένος προσηλυτιστής γιά συζήτηση ὑπαρξιακῶν προβλημάτων τοῦ ὑποψηφίου θυματος καί ἡ συμπαράσταση τῆς στιγμῆς, καί ἐνδεχομένως ἡ ὑπόσχεση γιά προσφορά βοήθειας, θά ἐπιτύχουν εὐκολώτερα τόν προσηλυτισμό.

Καί, βεβαίως, οἱ εὐκαιρίες εἶναι πολλές: «Ὁ προσηλυτισμός τοῦ θυματος μπορεῖ νά γίνει ὅπουδήποτε: στό δρόμο, στή βιβλιοθήκη, στό ταχυδρομεῖο, στή στρατιωτική μονάδα, στό γραφεῖο, στό σπίτι, στά

γυμνάσια, στά λύκεια. Σέ ἐκδηλώσεις γιά ἀστέγους, πτωχούς, ἀναξιοπαθούντες, καταπολέμησης ναρκωτικῶν, προστασίας τοῦ περιβάλλοντος, εἰρήνης. Σέ θεραπευτήρια καί νοσοκομεῖα, σέ γυμναστήρια καί ἰνστιτούτα, σέ φροντιστήρια καί σπουδαστικές ἐνώσεις... καί ὅπου συγκεντρώνονται πολλοί νέοι. Σέ συνέδρια, σεμινάρια αὐτοβελτίωσης, σέ πάρτυ... Κέντρα διασκεδάσεως, γήπεδα, συναυλίες, ντισκοτέκ, φεστιβάλ μουσικῆς. Ἀκόμη καί στίς δημόσιες ὑπηρεσίες ὅπου στρατευμένα μέλη δροῦν συστηματικά»⁵.

Ἡ Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας, πού συνήλθε στήν Ἀλίαρτο Βοιωτίας (20-26.9.95) σημειώνει γιά τίς παγίδες πού στήνουν οἱ διάφορες παραθρησκευτικές ομάδες τά ἑξῆς: «Οἱ ἀποκρυσταλλιστικές ὀλοκληρωτικές ομάδες ὑπόσχονται "δύναμη", "γνώση", "ἐπιρροή", "ἐμπειρίες". Τό ἄτομο καθοδηγεῖται νά πιστέψει ὅτι μέσα ἀπό τίς τεχνικές τῆς ομάδας θά γίνει ἀνώτερο ἀπό τούς ἄλλους ἀνθρώπους, ὅτι θά ἀναπτύξει ὅλες τίς δυνάμεις πού κρύβει μέσα του καί δέν τό γνωρίζει, ὅτι θά φθάσει σ' ἓνα ἀνώτερο ἐξελικτικό ἐπίπεδο, ὅτι θά ἐπιβάλλει στούς ἄλλους ἀνθρώπους νά τό ὑπολογίζουν καί νά τό φοβούνται, ὅτι δέν θά χρειάζεται νά ὑπακούει σέ ὅποιαδήποτε αὐθεντία (γονεῖς, δασκάλους κ.ο.κ.) ἢ νά συμμορφώνεται μέ ὅποιοιδήποτε ἠθικούς κανόνες· ὅτι δέν θά ἔχει καμμία ἢ κανέναν ἀνάγκη, ὅτι τελικά θά γίνει ὑπεράνθρωπος, "Θεός"! Ὅλες οἱ ἐπιθυμίες του θά ἐκπληρώνονται αὐτοστιγμεί. Θά κάνει ὅ,τι θέλει. Ἡ θέλησή του θά εἶναι ὁ μοναδικός νόμος»⁶.

Μέ ὅλες αὐτές τίς ὑποσχέσεις δημιουργεῖται στό ὑποψήφιο θῦμα μιά ἀπατηλή

προσδοκία γιά τήν ἱκανοποίηση σειρᾶς πόθων του καί τήν λύση τῶν προβλημάτων του καί ἡ ψευδαίσθηση ὅτι ἀνήκει σέ μιά τάξη ἐκλεκτῶν, δυνατῶν, ἐπιτυχημένων ἀνθρώπων, γιὰτί ὄχι, καί «σωτήρων» τῆς ἀνθρωπότητας. Ἡ κατάσταση αὐτή εἶναι ἀνάλογη μέ τίς ψευδαισθήσεις καί τούς ψεύτικους «παραδείσους» πού δημιουργοῦνται στό θῦμα τῶν «ναρκωτικῶν», κάτω ἀπό τήν ἐπήρεια τῶν ἐξαρτησιογόνων οὐσιῶν.

Οἱ νεοφανεῖς αἰρέσεις, ὅπως καί οἱ ἔμποροι τῶν «ναρκωτικῶν», ἐκμεταλλεύονται ὅλα τά κενά, πνευματικά, ὑπαρξιακά καί κοινωνικά, τά ὅποια ἔχουν δημιουργηθεῖ σέ μιά ἐποχή γενικώτερης κρίσης, στήν ὅποια ζοῦμε. Δέν πρέπει νά διστάσουμε νά ὁμολογήσουμε ὅτι αὐτή τήν βαθειά πνευματική, πολύπλευρη καί πολύμορφη κρίση ἀξιῶν, πού ἀντιμετωπίζει ὁ δυτικός πολιτισμός μας καί ἡ παγκόσμια κοινότητα γενικώτερα, ἐκμεταλλεύονται οἱ αἰρέσεις γιά νά «λανσάρουν» τίς δικές τους «λύσεις» καί νά «πλανήσουν πολλούς».

Ὅπως ὅμως, γιά νά ἀπεξαρτηθῇ τό ἐξαρτημένο ἀπό τίς θανατηφόρες οὐσίες ἄτομο πρέπει νά ἀναζητηθοῦν καί νά ἐντοπισθοῦν τά βαθύτερα αἷτια πού τό ὀδήγησαν σ' αὐτές, κατά τόν ἴδιο τρόπο καί γιά νά ἐλευθερωθοῦν τά θύματα τῶν ὀλοκληρωτικῶν παραθρησκευτικῶν ομάδων καί τῶν καταστροφικῶν «λατρείων» ἀπό τά δίκτυα τῆς πλάνης πρέπει νά ἐντοπισθοῦν καί νά θεραπευθοῦν οἱ βαθύτερες καί πραγματικές αἰτίες –τά κενά– πού τά ὀδήγησαν στήν ἀναζήτηση μιᾶς δῆθεν λύσης, ἐνῶ οὐσιαστικά τά ἐγκλώβησαν σέ σκοτεινές, ἀδιέξοδες καί θανατηφόρες ἀτραπούς⁷.

(Τό τέλος στό ἐπόμενο).

5. Ι. Μηλιώνη «Καταστροφικές λατρεῖες, Νέα Ἐποχή», φυλλάδιο «Τά Νέα τοῦ Ἐργαστηρίου», τ. 3, σ. 7.

6. Ὅμαδες ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὁρθόδοξη Πίστη, σσ. 90, 91.

7. Βλ. περισσότερα: π. Α. Ἀλεβιζοπούλου, Νεοφανεῖς αἰρέσεις καταστροφικές λατρεῖες, μν. ἔργ., σ. 18.

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΤΟΥ ΓΙΑΧΒΕ

Μιά σέκτα μέ έγκληματική δραστηριότητα.

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Γεωργοπούλου.
Λέκτορας Θεολογικής Σχολής Α. Π. Θ.

Τό «Έθνος του Γιαχβέ» είναι μιά κίνηση πού ιδρύθηκε από τόν πρώην ποδοσφαιριστή καί οικονομολόγο Η. Mitchell, γνωστό επίσης καί ως «Yahweh ben Yahweh».

Τό 1979 ό Η. Mitchell, άλλαξε τό όνομά του σέ «άδελφό Μωϋσή» καί δημιούργησε στό Μαιάμι τών Η.Π.Α. σέ συνεργα -σία μέ τήν Linda Gaines τόν «Ναό τής Αγάπης». Τή δεκαετία του 1980, τήν οικονομική ευθύνη του «Ναού» τήν είχε ή Linda Gaines, σέ συνδυασμό μέ μιά ομάδα επιχειρήσεων πού λειτουργούσαν στην περιοχή του «Ναού».

Η αρχική πίστη τής σέκτας αναφερόταν στή μοναδικότητα του Θεού τής Βίβλου καί τόν ονόμαζε «φώς καί οδηγός τής πίστεως». Η κίνηση δίδασκε τήν άνορθολογική καί παράδοξη θέση ότι ό Γιαχβέ είναι ό φοβερός μαύρος θεός καί ότι ό Ίησους Χριστός ήταν επίσης μαύρος. Ο Υιός του Θεού είχε έλθει στή γή νά λυτρώσει τούς Αφροαμερικανούς, όπου σύμφωνα μέ τά παραδοξολογήματα τής κινήσεως, συγκρότησαν τίς χαμένες φυλές του Ισραήλ καί νά τούς απελευθερώσει από 400 χρόνια λευκής κατοχής. Ταυτοχρόνως ισχυριζόνταν ότι ή λευκή Αμερική είναι καταραμένη από τόν Θεό.

Τή δεκαετία του '80 ό ιδρυτής τής κινήσεως υιοθέτησε τό όνομα Yahweh ben Yahweh καί προέτρεπε τούς όπαδούς του νά απαρνηθούν τόν ανήθικο κόσμο πού ζούσαν, νά μετακομίσουν καί νά εγκατασταθούν γύρω από τόν «Ναό τής Αγάπης», νά υιοθετήσουν τόν άφρικανικό τρόπο ντυσίματος καί νά άντικαθιστούν τά όνόματά τους μέ έβραϊκά.

Ο έλεγχος εισόδου στό «Ναό» άρχισε νά γίνεται αυστηρότερος, όπως καί ό έλεγχος συμπεριφορής τών μελών τής κινήσεως.

Ταυτοχρόνως δημιουργήθηκε ένοπλη ομάδα, γνωστή ως «Κύκλος τών Δέκα», ή όποία προστάτευε τή γύρω περιοχή από αίρετικούς καί μή όπαδούς τής κινήσεως.

Κατά τή διάρκεια τής ίδιας δεκαετίας ιδρύθηκε μιά επιπλέον μυστική, έσωτερική ομάδα μέ τήν όνομασία «Αδελφούσνη», μέ σκοπό τή χρήση σωματικής βίας προς τόν λευκό πληθυσμό. Τά μέλη αυτής τής έσωτερικής ομάδας, συμμετείχαν σέ τυχαίες εκτελέσεις λευκών καί μάλιστα όφειλαν νά φέρουν στόν ιδρυτή τής κινήσεως ως απόδειξη τής εκτελέσεως, ένα από τά μέλη του σώματος του φονευθέντος.

Η έγκληματική αυτή δραστηριότητα, σέ συνδυασμό καί μέ άλλες τρομοκρατικές πράξεις είχε ως αποτέλεσμα νά επέμβει τό FBI τό 1990 στό «Ναό» τής όργανώσεως καί στή γύρω από αυτόν περιοχή. Συνέλαβαν τόν ιδρυτή τής σέκτας καί έξι μέλη, τά όποια όμολόγησαν τούς φόνους πού διέπραξαν. Ο ιδρυτής, αν καί δέν διέπραξε κάποιο φόνο, καταδικάστηκε από τό δικαστήριο σέ 10ετή κάθειρξη.

Μετά τήν καταδίκη του ιδρυτή, ή σέκτα στό διαδικτυακό της τόπο όχι μόνο διαμαρτυρήθηκε, αλλά καί παραλλήλισε τήν ποινή του Yahweh ben Yahweh, μέ τήν Σταύρωση του Ίησού καί αυτούς πού όμολόγησαν τίς πράξεις τους μέ τήν προδοσία του Ιούδα. Μετά τήν καταδίκη, ή σέκτα δέν καταργήθηκε, αλλά διαφοροποίησε τό περιεχόμενο τής διδασκαλίας της.

Η κίνηση σήμερα ύποστηρίζει ότι έχει παρουσία σέ 15 χώρες καί σέ 1.000 περίπου πόλεις τών Η.Π.Α., αριθμός πού μάλλον είναι υπερβολικός καί σχετίζεται μέ τήν επικοινωνιακή προβολή τής σέκτας.

ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

τοῦ Μοναχοῦ π. Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη
Δρ. Θεολογίας – Πτ. Φιλοσοφίας.

(β' μέρος)

Γ' Νεοπαγανιστικές- Νεοειδωλολατρικές ομάδες

Ἐδῶ καί εἴκοσι περίπου χρόνια ὑπάρχει, καί μάλιστα ιδιαίτερα δραστήρια, ἡ τάση τῆς ἐπιστροφῆς στή λατρεία τῆς φύσης (Νεοπαγανισμός) καί τῶν ἀρχαίων θεῶν (Νεοειδωλολατρία). Ἡ πρώτη προσέγγιση, ὅτι πρόκειται γιά κάτι γραφικό, εἶναι ἐπιφανειακή καί ἐσφαλμένη. Τό κίνημα τοῦ Νεοπαγανισμοῦ, πού ἐκπροσωπεῖται ἀπό πλῆθος ὀργανώσεων, οἱ ὁποῖες ἐκδίδουν ἐφημερίδες καί περιοδικά, ἔχουν τίς ἰστοσελίδες καί τά blogs τους, ἐντάσσεται στό εὐρύτερο κίνημα τῆς λεγομένης «Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου». Μέ μικρότερο ἢ μεγαλύτερο φανατισμό πολεμοῦν τόν Χριστιανισμό καί ὑποστηρίζουν ὅτι κάθε λαός πρέπει νά ἐπανέλθει στή λατρεία τῶν δικῶν του θεῶν πρὶν ἀπό τήν ἐπικράτηση τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Δ' Ὅμαδες Πνευματισμοῦ (Μεντιουμι- μοῦ) καί Channelling

Ἡ ἐπικοινωνία μέ πνεύματα εἶναι τέχνη τοῦ ἀρχεκάκου ὄφεως. Ἡ δαιμονιώδης αὐτή τέχνη εἶναι ιδιαίτερα δημοφιλῆς στό πλαίσιο τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Ἡ ἐπικοινωνία μέ πνεύματα καί οἱ «θεραπείες ἀγγέλων» διαφημίζονται εὐρέως καί ἀπό life style περιοδικά. Ἔτσι, χωρίς νά συ-

νειδητοποιεῖ κάποιος τόν κίνδυνο, δημιουργεῖ ὁ ἴδιος γιά τόν ἑαυτό του τίς συνθήκες ἐμπλοκῆς καί μέ σκληρότερα ψυχοναρκατικά.

Ε' Γκουρουϊστικές ομάδες

Γκουρού εἶναι λέξη σανσκριτική καί σημαίνει κυριολεκτικά αὐτόν πού διώχνει τό σκοτάδι. Ὁ γκουρού θεωρεῖται στίς ἰνδουϊστικῆς προελεύσεως σέκτες θεϊκός δάσκαλος, στόν ὁποῖον οἱ ὀπαδοί-μαθητές ὀφείλουν νά παραδοθοῦν ψυχῇ τε καί σώματι, ἀφοῦ ἐνσαρκώνει τήν ἀπόλυτη ἀλήθεια καί αὐθεντία. Αὐτή ἡ ὀλοκληρωτική ἀπαίτηση ἐκ μέρους τοῦ «θεϊκοῦ δασκάλου» ὀδηγεῖ τούς ὀπαδούς στήν ἀπόλυτη ὑποταγή καί ἐξάρτηση. Τό ἀντίστοιχο στίς βουδδιστικῆς προελεύσεως σέκτες εἶναι ὁ λάμα.

Στήν κατηγορία αὐτή θά μπορούσαμε νά ἀναφέρουμε πολλά παραδείγματα. Ἀρκοῦμεθα μόνο στόν γκουρού Ραζνίς ἢ Ὅσσο, καί στόν Σόκο Ἀσαχάρα. Ὁ γκουρού Ραζνίς εἶχε συλληφθεῖ ἀπό τό FBI γιά ποινικά ἀδικήματα καί εἶχε ἀπελαθεῖ ἀπό τίς Η.Π.Α. Ἦταν κήρυκας τῆς ταντρικῆς γιόγκα καί μάλιστα τῆς ἀριστερᾶς λεγομένης χειρός, πού θεωρεῖ τό σέξ ὡς δρόμο πρὸς τή φώτιση. Ὁ γκουρού Ραζνίς εἶχε δηλώσει ὅτι «στήν ἐποχή του ὁ Χριστός εἶχε τόν ὠραιότερο ὄνο τῆς Γαλιλαίας. Ἐγώ ἔχω τίς Ρόλλς Ρόϋς μου». Καί πράγματι εἶχε ἕναν ὀλόκληρο στόλο ἀπό δεκάδες πανάκριβες Ρόλλς Ρόϋς.

1. Ἀπό εἰσήγηση πού πραγματοποιήθηκε τόν Μάρτιο 2013, στήν Κύπρο, στό πλαίσιο Ἀντιαρκετικού - Ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου, πού διοργάνωσε ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή γιά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Ο Ιάπων γκουρού Σόκο Ασαχάρα, μέ τον όποιο εἶχε φωτογραφηθεῖ καί ὁ Δαλαί Λάμα –νομιμοποιώντας ἔτσι τόν ἐγκληματικό γκουρού– ἔγινε γνωστός ἀπό τήν τρομοκρατική ἐπίθεση μέ τό δηλητηριώδες ἀέριο Σαρίν στό Μετρό τοῦ Τόκυο τό 1995 μέ 11 νεκρούς καί 5.000 τραυματίες! Τήν ὀργάνωσή του τήν ἔλεγαν «Αούμ Σίνρι Κίο», πού σημαίνει «Υπέρτατη Ἀλήθεια».

Τά διεθνή Μ.Μ.Ε εἶχαν κάνει τότε λόγο γιά ἕνα νέο εἶδος τρομοκρατίας.

Ἡ παρανοϊκή ἐπίθεση στό Μετρό τοῦ Τόκυο εἶχε ὡς στόχο νά «βοηθήσει» τά θύματα νά μετενσαρκωθοῦν σέ ἕνα ἀνώτερο ἐξελικτικό ἐπίπεδο, ὄχι σταδιακά ἀλλά μέ ἕνα «κβαντικό ἄλμα», ἔστω καί ἂν τά θύματα δέν εἶχαν ζητήσει κάτι τέτοιο!

Στ' Οἰκονομικοθηρησκείες-Ψυχολατρεῖες

Ὅπως διαβάζουμε στό βιβλίο τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου *Νεοφανεῖς Αἰρέσεις-Καταστροφικές Λατρεῖες στό φῶς τῆς Ὀρθοδοξίας*, «Σέ πολλές νεοφανεῖς αἰρέσεις καί παραθηρησκευτικές ὀμάδες, ἡ θρησκεία μεταβάλλεται σέ οἰκονομική ἐπιχείρηση, σέ εἶδος οἰκονομικοθηρησκείας.

Ὡς φορέας ὑπάρχει ἕνα σωματεῖο μέ καταστατικό, πού ἔχει συνταχθεῖ μέ βάση τήν κρατοῦσα νομοθεσία. Τοῦτο γιατί, δυστυχῶς, ἡ ἀρμόδια δικαστική Ἀρχή δέν εἶναι σέ θέση νά ἐρευνήσει τούς ἀληθινούς σκοπούς τῶν ὀμάδων αὐτῶν γιά νά διαπιστώσει ὅτι οἱ ἀληθινοί σκοποὶ τους δέν εἶναι “κοινῆς ὠφελείας” ἢ “μὴ κερδοσκοπικοί”.

Ἀλλά παρ' ὅλη τήν ὑπαρξη τοῦ “σωματείου”, τά μέλη δέν ἀποκτοῦν κανένα δικαίωμα. Τούς ἐπιτρέπεται ὅμως νά κάνουν δωρεές ἢ ἀκόμη καί νά βγοῦν στόν δρόμο πρός συλλογή χρημάτων γιά τήν ὀργάνωση. Ἡ κάθε κίνηση προχωρεῖ καί στήν ἴδρυση ἐταιρειῶν, στίς ὁποῖες ἡ σχέση μέ τήν ὀμάδα εἶναι ἐμφανής ἢ καί ἄλλων, ὅπου ἀποκρύπτεται ἡ σύνδεση αὐτή.

Οἱ ὀπαδοί καλοῦνται τότε νά ἐργαστοῦν στίς ἐπιχειρήσεις τῆς ὀμάδας τους ἀφιλοκερδῶς, γιάτί αὐτή ἡ ἐργασία θεωρεῖται θεραπεία ἢ ἀκόμη καί λατρεία τοῦ Θεοῦ. Μερικές φορές προσφέρουν οἱ ὀργανώσεις στούς σκλάβους τους ὑψηλές ἀμοιβές. Ὅμως τά χρήματα αὐτά εἶναι ὑποχρεωμένοι νά τά ἐπιστρέψουν στήν ὀργάνωση μέ τήν μορφή δωρεῶν. Σέ πολλές περιπτώσεις ἡ ὀμάδα προσφέρει διάφορα σεμινάρια ἢ παροχή ὑπηρεσιῶν ἔναντι “δωρεῶν” ἢ καί ἔναντι ἐργασίας. Οἱ ἀρχηγοὶ ὑποτίθεται πῶς ἐργάζονται ἐθελοντικά, ὅμως λαμβάνουν “δωρεές”.

Στό χῶρο τῶν λεγομένων “ψυχολατρεῶν” προσφέρονται ποικίλα σεμινάρια “διεύρυνσης τῆς συνείδησης” καί “ἀπελευθέρωσης τοῦ δυναμικοῦ μέσα στόν ἄνθρωπο”. Συχνά ἀποσκοποῦν στή διάβρωση μικρῶν ἢ μεγάλων ἐπιχειρήσεων. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται μέ διάφορες μεθοδεύσεις. Κατ' ἀρχήν αὐτό ἐπιχειρεῖται μέ τήν προσφορά τεχνικῶν ἐπιλογῆς στελεχῶν ἐπιχειρήσεων καί στή συνέχεια μέ τήν προσφορά σεμιναρίων ἐκπαίδευσεως στελεχῶν διοικήσεως. Κατόπιν ἐπιχειρεῖται ἡ ἀναδόμηση τῶν ἐπιχειρήσεων μέ βάση τίς ἀρχές τῆς ὀμάδας. Ἐδῶ οἱ ὑπεύθυνες θέσεις καταλαμβάνονται ἀπό ἀνθρώπους τῆς ὀργάνωσης ἢ καί ἀπό ἄτομα πού προσηλυτίστηκαν στή διάρκεια τῶν σεμιναρίων. Εἶναι αὐτονόητο πῶς οἱ ἐργαζόμενοι στήν ἐπιχείρηση, οἱ ὁποῖοι διατηροῦν κριτικό πνεῦμα καί δέν ἐγκολπώνονται τίς δοξασίες καί τίς ἀρχές τῆς ὀργάνωσης, ἀπολύονται ἀπό τήν ἐπιχείρηση.

Οἱ ἄνθρωποι τῆς ὀργάνωσης, μέσα ἀπό τίς θέσεις-κλειδιά στήν ἐπιχείρηση, ἔχουν πλέον πρόσβαση στά προσωπικά στοιχεῖα τῶν ἐργαζομένων, καθώς καί στά μυστικά τῆς ἐπιχείρησης. Αὐτοὶ φροντίζουν στή συνέχεια νά προσληφθοῦν στήν ἐπιχείρηση καί ἄλλα μέλη τῆς αἵρεσης καί νά σταθεροποιηθεῖ ἡ θέση τῆς μέσα στήν ἐπιχείρηση.

Όλες οί σχέσεις (προσωπικές, ἀλληλογραφία) τίθενται στήν ὑπηρεσία τῆς αἵρεσης. Ἐπίσης οί διασυνδέσεις χρησιμοποιοῦνται στόν κατάλληλο καιρό γιά τούς σκοπούς τῆς ὀργάνωσης. Στά πλαίσια τῶν σεμιναρίων τῶν διαφόρων ψυχολατρείων, οί προσωπικές καί ἐπαγγελματικές διασυνδέσεις γίνονται ἀντικείμενο ἰδιαιτέρων ἐρωτήσεων καί εἰδικῆς ἐρευνας. Μέ τόν τρόπο αὐτό ἡ ὁμάδα ἔχει σαφή ἀντίληψη γιά τήν κατάσταση τῆς ἐπιχείρησης, πράγμα πού σίγουρα ἐμπερικλείει σοβαροῦς κινδύνους γιά τό μέλλον τῆς ἐταιρείας.

Όταν κάποιο μέλος μιᾶς τέτοιας ὀργάνωσης εἰσχωρήσει σέ ἐπίσημο ἐρευνητικό ἢ ἐπιστημονικό φορέα, χρησιμοποιεῖ ὅλες τίς δυνατότητες πού τοῦ παρέχονται γιά τήν προβολή τῆς ὁμάδας, ἀκόμη καί μέ τρόπο τέτοιο παράνομο καί ἀνεπίτρεπτο» (βλ. π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, *Νεοφανεῖς αἱρέσεις...*, σσ. 169-170).

Μερικές ἀπό τίς πιό ἐπικίνδυνες σέκτες ἀνήκουν σ' αὐτήν ἀκριβῶς τήν κατηγορία, καί μάλιστα οί δύο πού θεωροῦνται διεθνῶς ὡς οί πιό ἐπικίνδυνες, κυρίως γιά τή διεΐσδυσή τους καί τή διάβρωση ποικίλων χώρων τῆς οικονομικῆς καί πολιτικῆς ζωῆς. Πρόκειται γιά τή διαβόητη διεθνῶς «**Ἐκκλησία τῆς Σαηεντολογίας**» καί γιά τήν «**Ἐνωτική Ἐκκλησία**» (Unification Church) τοῦ Νοτιοκορεάτη Ψευδομεσσία Σάν Μούνγκ Μούν. Ἡ «Ἐνωτική Ἐκκλησία», πού ἰδρύθηκε τό 1954 ἀπό τόν Μούν, ἔχει δεκάδες θυγατρικές ὀργανώσεις καί 3 ἑκατομμύρια πιστούς σέ 200 χῶρες σ' ὅλο τόν κόσμο, ὅπως ἡ ἴδια ἰσχυρίζεται. Τό μέγεθος τῆς ἐξάρτησης στήν ὁποία ὀδηγεῖ τούς ὀπαδούς-θύματα ἢ ὀργάνωση τοῦ Μούν φαίνεται χαρακτηριστικά ἀπό τούς ὀμαδικούς γάμους, πού κατά καιρούς τελοῦνται στή Σεούλ, πρωτεύουσα τῆς Νοτίου Κορέας, ὅπου μέλη τῆς ὀργάνωσης παντρεύονται ἀνθρώπους (πάντα τῆς ὀργάνωσης), τούς ὁποίους ὁμως δέν διάλε-

ξαν οί ἴδιοι, ἀλλά ὁ «μεσσίας» Σάν Μούνγκ Μούν!

Ὁ Μούν κατάφερε νά δημιουργήσει μιᾶ οικονομική αὐτοκρατορία, ἐκμεταλλεῦόμενος τά ἑκατομμύρια τῶν θυμάτων του. Κύριος στόχος τῆς ὀργανώσεώς του ἦταν καί εἶναι ἡ διάβρωση ὅλων τῶν τομέων τῆς ζωῆς καί κυρίως ἡ διεΐσδυση στήν ἐκπαίδευση καί στήν οικονομία. Ἰσχυρίζοταν ὅτι θά ἐπιτύχει ἐκεῖ πού «ἀπέτυχε» ὁ Ἰησοῦς Χριστός!

Χαρακτηριστικό τῆς διαβρώσεως τοῦ δικοῦ μας Ὁρθοδόξου Ἀκαδημαϊκοῦ χώρου, πού πέτυχε ἡ «Ἐνωτική Ἐκκλησία» τοῦ Μούν, εἶναι τό ἐξῆς. Τό μεταφέρουμε ἀπό τό περιοδικό *Διάλογος* (τ. 3 τοῦ 1995) τοῦ «Διορθοδόξου Συνδέσμου Πρωτοβουλιῶν Γονέων». Μέ ἐντολή τοῦ Μούν εἶχε δημιουργηθεῖ εἰδική συντακτική ἐπιτροπή γιά τή συγγραφή μιᾶς «Παγκόσμιας Ἁγίας Γραφῆς» (World Scripture), μέ βάση τό πνεῦμα τοῦ Μούν. Στή συντακτική αὐτή ἐπιτροπή, μετεῖχε δυστυχῶς καί ἓνας Ἑλληνας Ὁρθόδοξος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Ὅπως φαίνεται μέσα ἀπό τήν «Παγκόσμια Ἁγία Γραφή», πρόκειται περί τοῦ **κ. Σάββα Ἀγουρίδη**. Τό πιό συνταρακτικό εἶναι ὅτι ὁ ἐν λόγω Καθηγητής παρέδωσε τά δύο πρῶτα ἀντίτυπα αὐτῆς τῆς ἀντίστροφης «Ἁγίας Γραφῆς» στόν Μούν. Στή λεζάντα τῆς σχετικῆς φωτογραφίας, ὅπου φαίνεται ὁ Καθηγητής πάνω στό βῆμα νά προσφέρει τά ἀντίτυπα στόν Μούν, ἀναφέρεται: «Ὁ Δρ. Σάββας Ἀγουρίδης παρουσιάζει στόν Πατέρα τό δῶρο τῶν δύο εἰδικῶν ἐκδοτικῶν ἀντιγράφων τῆς Παγκόσμιας Ἁγίας Γραφῆς». Ἡ προσφώνηση, τήν ὁποία ἀπηύθυνε πρός τόν Μούν καί τή σύζυγό του, ὅπως δημοσιεύτηκε, εἶναι ὄντως ἀνατριχιαστική. Σημειώνουμε ἐνδεικτικά τίς πρῶτες φράσεις τῆς προσφώνησης αὐτῆς: «*Αἰδεσιμότητα Μούν, Εἶστε ἓνας μεγάλος πρωτοπόρος καί θρησκευτικός ἀρχηγός. Τά σχέδια τοῦ «Δι-*

εθνοῦς Θρησκευτικοῦ Ἰδρύματος» ἀπέδειξαν ὄχι μόνον ἀξεπέραστη ὑπεροχή, ἀλλὰ στάθηκαν στήν πρωτοπορεία τῆς ἀναζήτησης πού θά φέρει τήν εἰρήνη ἀνάμεσα στίς θρησκείες. Θρησκευτικοί ἀρχηγοί καί λόγιοι ἀπ' ὅλο τόν κόσμον συγκινήθηκαν καί μεταμορφώθηκαν ἀπό τίς ἐμπειρίες τους σ' αὐτήν τήν δραστηριότητα πού ἐκφράζει τό δικό σας ὄραμα γιά παγκόσμια εἰρήνη. Ὅλοι ἐμεῖς, πού συγκεντρωθήκαμε ἐδῶ εἴμαστε ὑπερβολικά εὐγνώμονες διότι μᾶς δίνετε τέτοιες εὐκαιρίες»!

Ζ' Ἐσχατολογικές ομάδες

Οἱ ομάδες αὐτές διακηρῶσσαν ὅτι ὅπου νά εἶναι πλησιάζει τό τέλος αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Αὐτή τήν παράνοια ζήσαμε καθῶς πλησίαζε ἡ 21η Δεκεμβρίου 2012, ἡμερομηνία πού σύμφωνα μέ τό ἡμερολόγιο τῶν Μάγια(!) θά ἐρχόταν ἡ μεγάλη καταστροφή.

Στό παρελθόν, ξεκινώντας ἀπό τό 1979, εἴχαμε ὁμαδικές αὐτοκτονίες μελῶν καταστροφικῶν λατρείων, μέ πρώτη καί μαζικότερη αὐτή τῶν 923 μελῶν τοῦ «Ναοῦ τοῦ Λαοῦ» τοῦ «Μεσσία» Τζίμ Τζόουνς στή Γουϊάνα τό 1979. Γιά μερικές ἀπό τίς αὐτοκτονίες αὐτές εὐθύνονται ἐσχατολογικές σέκτες, ὅπως ἐκείνη πού περιμένε πρό ἐτῶν τό τέλος τοῦ κόσμου, τό ὁποῖο εἶχε συνδυάσει μέ τό πέρασμα ἑνός κομήτη.

Ἡ πλέον γνωστή ὁμως ἐσχατολογική σέκτα εἶναι οἱ γνωστοί μας χιλιαστές ἢ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά». Γι' αὐτούς ἡ «ἀγνή λατρεία τοῦ Ἰεχωβά Θεοῦ» συνίσταται στό νά πηγαίνουν ἀπό πόρτα σέ πόρτα καί νά λένε μέ τρόπο φορτικό στούς ἀνθρώπους, πού θά τούς ἀνοίξουν τήν πόρτα, ὅτι ἐρχεται ὁ Ἀρμαγεδών, ὁ μέγας πόλεμος στό τέλος τῆς Ἰστορίας, ἀπό τόν ὁποῖο θά ἐπιζήσουν μόνο τά μέλη τῆς «Ἐταιρείας Σκοπιά» τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά»!

Ἐκτός ὁμως ἀπό τήν «Ἐταιρεία Σκοπιά» ἔχουμε καί πάμπολλες προτεσταντικές

παραφυάδες, τῶν ὁποίων βασικό κήρυγμα εἶναι ἡ ἄμεση ἔλευση τοῦ Χριστοῦ καί ἡ καταστροφή αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Τό κήρυγμα αὐτό πολλές φορές συνδυάζεται μέ τήν ἐξαγγελία μιᾶς ἐπίγειας χιλιετοῦς βασιλείας.

Αναφέρουμε μερικά ὀνόματα τέτοιων παραχριστιανικῶν ομάδων, ὅπως καταγράφονται στό «Ἐγκυκλοπαιδικό Λεξικό θρησκευτῶν καί αἰρέσεων» πού ἐξέδωσε ὁ Θεοφιλέστατος Καρπασίας: «Ἐκκλησία τῶν Αντβεντιστῶν τῆς Ἐβδόμης Ἡμέρας», «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά», «Μελετητές τῆς Βίβλου», «Ἱεραποστολική κίνηση Οἶκος τῶν Λαϊκῶν», «Ἐκκλησία Εὐαγγελιστῶν», «Ἐλευθέρα Βιβλική Κοινότητα», «Φιλανθρωπικό ἔργο», «Φίλοι τοῦ ἀνθρώπου», «Παγκόσμια Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ», «Ἐταιρεία τοῦ Ναοῦ», «Ἱεραποστολική Μεσονύκτιος Κραυγή», «Βασιλική Ἀδελφότης Ἰησοῦ Χριστοῦ», «Κίνηση Φιλαδελφείας», «Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ», «Ἡ Ἀποκατάλλαξη τῶν πάντων» κ.ἄ.

Παράπλευροι χῶροι

Παράπλευροι χῶροι ἀπό τοὺς ὁποίους ἀντλοῦν οἱ σύγχρονες αἰρέσεις ἀνθρώπινο δυναμικό ἢ καί ἀντίστροφα, στέλνουν οἱ σέκτες ἀνθρώπους ἐκεῖ, εἶναι καί οἱ παρακάτω:

Α' Ὁ χῶρος τῶν λεγομένων ἐναλλακτικῶν θεραπειῶν ἢ καλύτερα «Ἀνορθόδοξων (μέ τήν ἰατρική ἔννοια) Θεραπευτικῶν Μεθόδων» (ΑΝ. ΘΕ.Μ.).

Τόν ὄρο ΑΝ.ΘΕ.Μ. ἔχει υἱοθετήσει σέ σχετική ἔρευνα καί μελέτη του ὁ Ἰατρικός Σύλλογος Ἀθηνῶν. Θεωροῦμε ὅτι ὁ ὄρος ΑΝ.ΘΕ.Μ. εἶναι πιό σωστός καί δέν ἀφήνει περιθώρια ἰατρικῆς νομιμοποίησης τῶν μεθόδων αὐτῶν, πρᾶγμα πού κάνει ὁ ὄρος «ἐναλλακτικές θεραπείες».

Οἱ ΑΝ.ΘΕ.Μ. ξεκινοῦν ἀπό τήν παραδοχή ὅτι ἡ ἀρρώστεια ὀφείλεται σέ μπλοκάρισμα τῆς ἐνέργειας πού κυκλοφορεῖ στό

άνθρωπινο σῶμα, τό ὁποῖο μέ τή σειρά του κολουμπᾶ σέ ἕναν ὠκεανό ἐνέργειας (πράνα τῶν Ἰνδῶν, τσί τῶν Κινέζων, παγκόσμια ἐνέργεια ἢ συμπαντική ἐνέργεια τῶν δασκάλων τῆς Ὀμοιοπαθητικῆς κ.ο.κ.). Ἡ κάθε μέθοδος εἰσηγεῖται τρόπους ἀποκατάστασης τῆς ὀμαλῆς ροῆς τῆς ἐνέργειας. Π.χ. ἡ Ὀμοιοπαθητική μέ τό δυναμοποιημένο ὀμοιοπαθητικό φάρμακο, ὁ Βελονισμός μέ τίς βελόνες, τό Ρέικι ἢ οἱ βιοενεργειακές θεραπείες μέ τό πλησίασμα τῶν χεριῶν στόν ἀσθενῆ ἀπό ἕνα ἄτομο φορέα ὑψηλῆς ἐνέργειας (διάμεσο - μέντιουμ).

Μιλοῦμε γιά παράπλευρους χώρους, ἐπειδή ἡ βασική ἔννοια μέ τήν ὁποία ἐργάζονται οἱ ΑΝ.ΘΕ.Μ. εἶναι ἡ ἔννοια τῆς ἐνέργειας (πράνα κ.λπ.), ἡ ὁποία δέν ἀνιχνεύεται ἐπιστημονικά. Αὐτή ἡ μεταφυσικῆς τάξεως ἐνέργεια εἶναι καί ἡ ἔννοια κλειδί σέ ὅλες τίς ομάδες τοῦ εὐρύτερου χώρου τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Ἀπό τόν κατάλληλο χειρισμό τῆς ἐνέργειας ἐξαρτᾶται ἂν θά φθάσει κανεῖς «στή διεγερμένη συνείδηση» τοῦ ἀνθρωπο-θεοῦ τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καί στήν αὐτο-πραγμάτωση / αὐτο-θέωση.

Χρειάζεται προσοχή ὥστε νά μή βάλουμε «στό ἴδιο τσουβάλι» ὅλες τίς ΑΝ.ΘΕ.Μ. Π.χ. τό Ρέικι ἔχει ξεκάθαρα σχέση μέ τόν ἀποκρυστισμό (βλ. π.χ. Θεοφιλ. Καρπασίας «Ἐγκυκλοπαιδικό Λεξικό θρησκευτῶν καί αἰρέσεων» σσ. 881-884).

Κάθε ΑΝ.ΘΕ.Μ. πρέπει νά ἐξετάζεται χωριστά καί μάλιστα τόσον ὅσον ἀφορᾷ στήν ἰατρική της διάσταση (ἂν δηλ. ἔχει ἐπιστημονική βάση ἢ ἀποτελέσματα καί πῶς αὐτά ἐξηγοῦνται), ὅσο καί στό κοσμοθεωριακό της ὑπόβαθρο.

Μέ τόν χώρο τῶν ΑΝ.ΘΕ.Μ. συνδέονται καί διατροφικές συνήθειες, οἱ ὁποῖες συνήθως ἔχουν σχέση μέ τό ἀνατολίτικο κοσμοθεωριακό ὑπόβαθρο. Π.χ. χορτοφαγική διατροφή γιά νά μή συσσωρεύει κανεῖς «ἀρνητικό κάρμα», ἀφοῦ ἡ κρεωφαγία

προϋποθέτει ἀφαίρεση ζωῆς καί ἄρα συσσωρευση «ἀρνητικοῦ κάρμα».

Ἄλλος παράπλευρος στίς νεοεποχίτικες αἰρέσεις χώρος εἶναι

Β΄ Ὁ χώρος τῶν λεγομένων πολεμικῶν τεχνῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Δουλεύουν καί αὐτές μέ βάση τήν νεοεποχίτικη ἐνέργεια-πράνα.

Χρειάζεται καί ἐδῶ προσοχή γιά νά μή βάλουμε ὅλα τά «στύλς» (δηλ. τά εἶδη τῶν πολεμικῶν τεχνῶν) καί τίς σχολές «στό ἴδιο τσουβάλι». Π.χ. τό Σαολίν Κούνγκ Φού ἔχει ξεκάθαρα πιό μυητικό χαρακτήρα ἀπό ὅτι π.χ. τό Τάε Κβόν Ντό. Πάντως δέν θά πρέπει νά ξεχνοῦμε τό στοιχεῖο τῆς μόδας. Σέ κάθε γυμναστήριο «πουλάει» τό νά ὑπάρχει δίπλα στή σουηδική γυμναστική καί γιόγκα ἢ πολεμικές τέχνες τῆς Ἀνατολῆς. Τό ἔαν θά μείνει κανεῖς μόνο στίς σωματικές ἀσκήσεις ἢ θά προχωρήσει καί στό πνευματικό - κοσμοθεωρητικό ἢ μυητικό σκέλος ἐξαρτᾶται τόσο ἀπό τό συγκεκριμένο στύλ ὅσο καί –κυρίως– ἀπό τόν δάσκαλο τῆς πολεμικῆς τέχνης.

«Super Market θρησκεία»

Οἱ σύγχρονες αἰρέσεις πάντως χρησιμοποιοῦν ὅλους τούς κανόνες τοῦ **σύγχρονου μάρκετινγκ**. Χρησιμοποιοῦν τή διαφήμιση, κάνουν χρήση ἔντυπων καί ἠλεκτρονικῶν μέσων, προσεγγίζουν τόν ὑποψήφιο πελάτη μέσῳ τοῦ ταχυδρομείου κ.ἄ. Εἶναι εὐστοχος ὁ ὅρος «Super Market θρησκεία», ὁ ὁποῖος χρησιμοποιεῖται γιά νά δηλώσει τήν ἐμπορική καί οικονομική διάσταση τῶν συγχρόνων αἰρέσεων.

Ἡ **ἐπικινδυνότητα** τῶν συγχρόνων αἰρέσεων ἢ σεκτῶν –τίς ὁποῖες ὁ Γάλλος δημοσιογράφος Bruno Fouchereau στό βιβλίο του *Le Mafia des sectes* χαρακτηρίζει ὡς *δούρειο ἵππο* τῶν Η.Π.Α. γιά τήν ἄλωση τῆς Εὐρώπης (βλ. *Le Monde Diplomatique*, Μάϊος 2001, τεῦχος 566) –σχετίζεται, ὅπως

ἤδη εἶπαμε, καί μέ τή χρήση παραπλανητικῶν ὀνομάτων. Αὐτό φθάνει μέχρι τή χρήση ὀνομάτων ἁγίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Π.χ. «Ἐνωση ἐρευνητῶν μεταφυσικῶν φαινομένων μέ μέντιουμ “Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος”» (ὑπ’ ἀριθ. 98 στόν κατάλογο πού κατήρτισε ἡ Ζ’ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων ἐπί θεμάτων αἱρέσεων) καί «Σύλλογος προσκυνητῶν ἀκτίστου φωτός “Ἅγιος Πατάπιος”» (ὑπ’ ἀριθ. 354 στόν ἀνωτέρω κατάλογο).

Λεπτές διακρίσεις

Θά ἐπαναλάβουμε ὅτι ἡ ἐργασία παρακολουθήσεως καί καταγραφῆς τοῦ σκηνικοῦ τῶν συγχρόνων αἱρέσεων εἶναι μία ἐργασία, ἡ ὅποια ὅσο πιά λεπτές διακρίσεις κάνει, τόσο πιά ἀντικειμενική καί ἀξιόπιστη ἐπιστημονικά εἶναι. Εἶπαμε καί ἐνωρίτερα ὅτι δέν μποροῦμε νά τά βάλουμε ὅλα «στό ἴδιο τσουβάλι». Π.χ. δέν μποροῦμε νά βάλουμε μαζί μία νεοσατανιστική σέκτα καί μία ομάδα πού ὑπόσχεται αὐτοβελτίωση.

Οἱ σέκτες συνασπίζονται

Ἐνα σημαντικό στοιχεῖο πού πρέπει νά τονισθεῖ εἶναι ὅτι οἱ **σέκτες δέν γνωρίζουν γεωγραφικά σύνορα στή δράση τους**. Οἱ περισσότερες ἀπό αὐτές, ὄντας ἐξαπλωμένες σέ περισσότερες ἀπό μία χῶρες, κάνουν σχεδιασμούς καί διακινοῦν ἀνθρώπινο δυναμικό ἔξω καί πέρα ἀπό γεωγραφικά σύνορα. Ἐπίσης οἱ σέκτες συνασπίζονται μεταξύ τους δημιουργώντας μετωπικά σχήματα. Π.χ. στήν Ἑλλάδα ὑπάρχει ἡ «Ὁμοσπονδία Μεταφυσικῶν καί Φιλοσοφικῶν Ὁργανώσεων γιά Ἐλευθερη Πνευματική Ἐκφραση». Ἡ Ὁμοσπονδία αὐτή συνεστήθη γιά νά διεκδικήσουν –καθώς οἱ ἴδιοι λένε– τά δικαιώματα, πού ὑποτίθεται, ὅτι τούς στερεῖ τόσο ἡ Ἑλληνική Πολιτεία, ὅσο καί ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία!

Ὅποτε, ἀφοῦ οἱ σέκτες δροῦν πέρα ἀπό σύνορα, ἀνάλογη πρέπει νά εἶναι καί ἡ ἀντιμετώπισή τους. Σ’ αὐτό τό πλαίσιο τῆς διορθοδόξου ἀλληλοενημερώσεως καί συνεργασίας γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν σεκτῶν κινοῦνται καί οἱ δύο ἐτήσιες Συνδιασκέψεις γιά ἀνταλλαγή ἐμπειριῶν καί χάραξη κοινῆς γραμμῆς, ὅσο αὐτό εἶναι δυνατόν. Ὅμιλῶ γιά τήν ἐτήσια Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων ἐπί θεμάτων αἱρέσεων, τήν ὁποία συγκαλεῖ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί γιά τήν ἐτήσια Συνδιάσκεψη τοῦ Δικτύου Μελέτης Θρησκευτῶν καί Καταστροφικῶν Λατρειῶν, ὅπου τόν συντονισμό καί τή γραμματειακή ὑποστήριξη ἔχει ἡ Παγκύπρια Ἐνωση Γονέων ὑπό τήν καθοδήγηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Καρπασίας κ. Χριστοφόρου.

Νεοεποχίτικα clubs τῶν ἰσχυρῶν καί μνημένων

Καθώς πραγματευόμεθα τό θέμα τοῦ σκηνικοῦ τῶν συγχρόνων αἱρέσεων θά μπορούσαμε νά ἀναφερθοῦμε καί σέ κάποιες δυνάμεις, ὅπως π.χ. ἡ Λέσχη Μπίλντεμπεργκ, ἡ Τριμερῆς Ἐπιτροπή ἢ τό παγκόσμιο δίκτυο μασονικῶν στοῶν, δυνάμεις ὅλες αὐτές πού ἔχουν ἕνα κοσμοθεωρητικό ὑπόβαθρο ἀποκρουστικό (ὅπως ἡ μασονία) ἢ νεοεποχίτικη καί νεοταξική-παγκοσμιοποιητική στόχευση (ὅπως οἱ ἄλλες δύο προαναφερθεῖσες Λέσχες) καί ἐπιδιώκουν μέσῳ οικονομικῆς καί πολιτικῆς δυνάμεως νά ἐπηρεάσουν τίς παγκόσμιες γεωπολιτικές ἐξελίξεις πρὸς τήν κατεύθυνση πού ἐπιθυμεῖ ἡ λεγομένη «Νέα Ἐποχή τοῦ Ὑδροχόου» (δηλ. νά φτιάξει ἕναν κόσμο καί μία πανθησκεία ὑπό ἕναν παγκόσμιο κυβερνήτη - ἀβατάρ τῆς «Νέας Ἐποχῆς»).

Ἐπίλογος

Κλείνοντας, θά ἤθελα νά ἀναφέρω κάτι πού μᾶς ἐτόνιζε ὁ μακαριστός π.

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ

του Πρωτοπρ. Ιωάννου Ζώτου
της Ι. Μ. Σταγών και Μετεώρων

(α' μέρος)

«Έχουμε αλλαγές στο Γαλαξία, το σύμπαν και τις ενέργειες... [είναι] το πνευματικό ξύπνημα της ανθρωπότητας... για να καταλάβουν και να χρησιμοποιήσουν τις νέες ενέργειες. Έχουμε ανύψωση της συνειδητότητας. Ανοιγμα της καρδιάς και απόρριψη της αρνητικότητας»¹. «Η ανθρωπότητα μαθαίνει ένα μεγάλο μάθημα αυτό τον καιρό. Το μάθημα είναι, φυσικά, να αντιληφθείτε την θεϊκότητά σας, την σύνδεσή μας με τον πρώτο δημιουργό και με όλα όσα υπάρχουν... Να καταλάβετε ότι όλα είναι συνδεδεμένα και ότι είστε ένα μέρος όλων αυτών»².

1. Sanaya Roman and Duane Packer, *Opening to channel*, H. J. Kramer Inc, Tiburon, California 1987, σσ. 5-7.

2. Μήνυμα έξωγήνιων απ' τις Πλειάδες στην Μπάρα Μαρσίνιακ, *Alien Encounters*, chpt. 7.

Αυτές οι «συμπαντικῶν» διαστάσεων δηλώσεις τῶν σύγχρονων πνευματικῶν «ἀφυπνιστῶν τῆς ἀνθρωπότητας» μᾶς παραπέμπουν νά μελετήσουμε τή θρησκεία στά πλαίσια τῆς παγκόσμιας ἱστορίας, ὅπου καταδεικνύεται ἡ σχεδόν παγκοσμιότητα τῶν ψυχικῶν φαινομένων καί τῶν μυστικιστικῶν ἐμπειριῶν, καθὼς καί πρακτικῶν ὅπως ἡ μαντεία, ἡ μαγεία καί ὁ πνευματισμός.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες μέ τήν νεκρομαντεία³ (νεκρομαντεία), οἱ Ἰουδαῖοι, Χαλδαῖοι, Ἀσσύριοι, Πέρσες, Ρωμαῖοι, Αἰγύπτι-

3. Ἡ λέξη Νεκρομαντεία, προέρχεται ἀπό τήν ἀρχαία ἑλληνική λέξη: νέκυσ (νεκρός) καί μαντεία, δηλώνοντας τή μαντεία ἀπό τοῦς νεκρούς.

Αντώνιος Αλεβιζόπουλος, θεμελιωτής σέ πανορθόδοξο ἐπίπεδο τῆς ποιμαντικῆς ἐργασίας ἀντιμετωπίσεως τῶν συγχρόνων αἱρέσεων. Ἔλεγε, λοιπόν, ὁ π. Αντώνιος ὅτι ἡ «Νέα Ἐποχή» δέν θέλει νά ἀδειάσουν οἱ ναοί. Τό ἀντίθετο ἀκριβῶς! Ἐπιθυμεῖ νά γεμίσουν. Μέ ἀνθρώπους ὅμως πού θά ἔχουν ἀλλοιωμένο φρόνημα. Δηλαδή θά νομίζουν ὅτι εἶναι Ὁρθόδοξοι, καί μάλιστα ὅτι ἔγιναν καλύτεροι Ὁρθόδοξοι (αὐτό π.χ. ἰσχυρίζεται ἡ ὀργάνωση «Ἀρμονική Ζωή» τοῦ Μπόμπ Νάτζεμ, ὁ ὁποῖος εἶχε γκουρού τόν ἀποθανόντα τό 2012 Σάτυα Σάι Μπάμπα), ἐνῶ συγχρόνως θά κάνουν γιόγκα, θά πιστεύουν στό

κάρμα καί στή μετενσάρκωση καί θά ἐπισκέπτονται τόν τάδε γκουρού στήν Ἰνδία γιά νά πάρουν τήν «εὐλογία» του νά πᾶνε καλά στοῦς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες!

Ἔτσι, λοιπόν, ὁ μέγας κίνδυνος –καί αὐτό πρέπει νά προσέξουμε– ἀπό τή δράση τῶν νέων αἱρέσεων ἢ σεκτῶν εἶναι ἡ **ἀλλοίωση τοῦ φρονήματος** τῶν ἀνθρώπων. Καί ὁ τρόπος γιά νά ἀντιμετωπισθεῖ αὐτός ὁ κίνδυνος εἶναι ἡ σωστή κατήχηση καί ἡ συνειδητή ζωή ἐντός τῶν κόλπων τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, δηλαδή ἐντός τῶν κόλπων τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

οι καί ἄλλοι εἰδωλολατρικοί λαοί⁴, μέ διάφορες τεχνικές, τελετουργικά καί ἐπικλήσεις, προσπαθοῦσαν νά προσπελάσουν τόν κόσμον τῶν πνευμάτων.

Ἡ Παλαιά Διαθήκη περιγράφει τέτοια περιστατικά καί τά καταδικάζει ἀπερίφραστα: «...οὐ μαθήσει ποιεῖν κατά τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων. Οὐκ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ... μαντευόμενος μαντεῖαν... ἐγγαστριμυθος καί τερατοσκόπος, ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς» (Δευτερ. 18, 9-12), «καί ἐὰν εἴπωσι πρὸς ὑμᾶς· ζητήσατε τοὺς ἐγγαστριμύθους καί τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας, τοὺς κενολογοῦντας, οἱ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν, οὐχὶ ἔθνος πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκζητήσουσι; Τί ἐκζητοῦσι περὶ τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς;» (Ἡσ. 8, 19). «Κατὰ τὸν B. Grom», γράφει ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος, «ὁ ὄρος πνευματισμός εἶναι μεταβλητός καί περιλαμβάνει ἀπὸ τοὺς παλιούς σαμανιστικούς ἐξορκισμούς καί τῆς νεκρομαντείας τῶν Ἑλλήνων μέχρι τὸ μοντέρνο τραπεζάκι καί τίς θρησκευτικὴς τῶν Umbanda καί Macumba στή Βραζιλία. Ἔτσι τὸ θέμα αὐτὸ διαφοροποιεῖται πολὺ σήμερα, ἀνάλογα μέ τίς τεχνικές πού χρησιμοποιοῦνται καί τά κίνητρα τοῦ κάθε ἀνθρώπου ἢ τῆς κάθε ομάδας πού τὸν ἀσκεῖ»⁵.

«Εἶναι σύστημα ἀποκαλύψεων, τὰς ὁποίας τὰ πνεύματα δίδουσι πρὸς τοὺς, διὰ τοῦ πνευματισμοῦ, ἐπικαλουμένους αὐτά»⁶.

Σύμφωνα μέ τὸν ὀρισμὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως Πνευματιστικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμερικῆς: «Ο πνευματισμός εἶναι ἡ ἐπιστήμη, ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ θρησκεία τῆς συνεχούς ζωῆς, πού βασιζονται στο κατα-

δεδειγμένο γεγονός τῆς ἐπικοινωνίας, με τὴ βοήθεια τῶν διάμεσων (μέντιουμ), με ἐκείνους πού ζοῦν στον κόσμον τῶν πνευμάτων (1919)»⁷.

Ἀπὸ τὸ πνεῦμα «Ἐμμανουήλ» (μέσω ψυχολογίας τοῦ Francisco Candido Xavier) ἔρχεται ἡ ἐπιβεβαίωση: «Στο δόγμα τοῦ πνευματισμοῦ ἡ ἐπιστήμη ἐρευνᾷ, ἡ φιλοσοφία ολοκληρώνει, καὶ τὸ Εὐαγγέλιο φωτίζει»⁸.

Δέ θά προσπαθήσουμε νά κάνουμε ἀναλυτικὴ περιγραφή τῆς ἱστορικῆς πορείας τοῦ Πνευματισμοῦ, θά σταθοῦμε μόνο σέ σύντομες ἀναφορὲς τῶν σημαντικότερων προσώπων καί γεγονότων τοῦ σύγχρονου Πνευματισμοῦ.

Ὅπως ὅλοι οἱ ἐρευνητές τοῦ χώρου συμφωνοῦν, ἡ γέννηση τοῦ μοντέρνου ἢ σύγχρονου Πνευματισμοῦ ἀνάγεται στό 1848 καί τίς ἀδελφές Φόξ. Οἱ δύο ἀδελφές Κέητ καί Μαργαρίτα ὑποστήριξαν ὅτι ἄκουγαν χτυπήματα στοὺς ξύλινους τοίχους τοῦ μικροῦ ἐξοχικοῦ σπιτιοῦ στό ὁποῖο ἔμεναν. Ἀπαντώντας μέ χτυπήματα, μέ τὴ μορφή ὑποτυπώδη κώδικα, ἐπικοινωνῶνταν μέ τὸ πνεῦμα κάποιου πού ἦταν θαμμένος στό ὑπόγειο τοῦ σπιτιοῦ τους. Κατ' ἐπέκτασιν δημιουργήθηκε ἡ πρώτη μορφή (τυπτολογία) ἀπ' τὸ «πνευματιστικὸ τραπεζάκι» μέ τὸ ἀλφάβητο, καί ἐπισκέφθηκαν πολλές περιοχές μέ ἓναν γνωστό περιπλανώμενο θίασο, ἐπιδεικνύοντας τίς ἱκανότητές τους. Μιά ἀπὸ τίς ὀντότητες πού ἐπικοινωνοῦσε μέ τὴ Μαργαρίτα μέσω ἀλφαβήτου, ἔδωσε τὸ παρακάτω μήνυμα: «Αγαπητοὶ φίλοι, πρέπει νά διακηρύξετε αὐτὴ τὴν ἀλήθεια στον κόσμον. Αὐτὴ εἶναι ἡ Ανατολή μιᾶς νέας ἐποχῆς, δὲν πρέπει νά προσπαθεῖτε νά τὸ κρύψετε ἄλλο πια. Ὅταν κάνετε τὸ

4. Μιχαήλ Γ. Χούλη, Πνευματισμός, Παραψυχολογία καί Μαγεία στό φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐκδ. Φωτοδότες, 2001, σελ. 16.

5. π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, Ὁ Ἀποκρυφισμός στό φῶς τῆς Ὀρθοδοξίας – Νεοαποκρυφισμός, ἐκδ. Διάλογος, Ἀθήνα 1996, σελ. 268.

6. Π. Ν. Τρεμπέλα, Ὁ Πνευματισμός, ἐκδ. Σωτήρ, Ἀθήνα, σελ. 7.

7. <http://www.memorialspiritualistchurch.com/AboutSpiritualism.html>

8. http://uk.spirity.com/Course/Lesson_4.pdf

καθήκον σας, ο Θεός θα σας προστατεύει και τα καλά πνεύματα θα σας περιφρουρούν». Προς τό τέλος τῆς ζωῆς τους οἱ ἀδελφές Φόξ παραδέχτηκαν πώς κάποια ἀπ' τὰ γεγονότα μέ τὰ χτυπήματα, ἦταν ἀπάτη. Ὅμως ὁ σύγχρονος Πνευματισμός εἶχε πάρει τό δρόμο του...

Τό 1927 στήθηκε μνημεῖο στό σημεῖο πού βρισκόταν τό σπίτι τους (1510 Hydesville road) στό ὁποῖο μεταξύ ἄλλων ἀναφέρεται: «Ο τόπος γέννησης του σύγχρονου Πνευματισμοῦ... μέσω των ἀδελφῶν Φόξ... επιτεύχθηκε επικοινωνία με τον κόσμο των πνευμάτων 31 Μαρτίου 1848». Καί μέ κεφαλαῖα γράμματα, ὁ βασικός νόμος τοῦ Πνευματισμοῦ: «There is no death, there are no dead» (δέν ὑπάρχει θάνατος, δέν ὑπάρχουν νεκροί)⁹. Τό 1998 ἡ NSAC¹⁰ κατάφερε νά ἀποκτήσει τήν ἰδιοκτησία τῆς περιοχῆς τοῦ σπιτιοῦ τους καί ξεκίνησε τή δημιουργία «Πνευματιστικοῦ πάρκου».

Ἀπό τή στιγμή πού ἔγινε γνωστή ἡ ὑποτιθέμενη ἐπικοινωνία τῶν ἀδελφῶν Φόξ, καί μέ τήν ταυτόχρονη ἀνάπτυξη τοῦ τηλεγράφου καί τοῦ τηλεφώνου, πού μετέφεραν πολύ γρηγορότερα πλέον τὰ νέα, ξέσπασε θύελλα ἐπικοινωνιῶν μέ διάφορα πνεύματα σέ ὅλη τήν Ἀμερική καί τήν Εὐρώπη καί ἄρχισαν νά ξεφυτρώνουν σάν μανιτάρια, μέντιουμ, φαινόμενα (τραπεζάκι, πνευματιστικός τηλεγράφος, πνευματιστική δέλτος κ.λπ.), πνεύματα καί ὁμάδες καί νά ἐξελισσονται.

«Στις 14 Νοεμβρίου 1849 ἔγινε ἡ πρώτη συνάντηση μίας μικρῆς ομάδας πνευματι-

9. Σ.τ.Σ.: Φυσικά αὐτό δέν ἔχει καμία σχέση μέ τό ἀναστάσιμο: «δέν ὑπάρχει θάνατος» τοῦ π. Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτη, νῦν Ὁσίου τῆς Ἐκκλησίας μας.

10. NSAC: National Spiritualist Association of Churches (Ἐθνική Ἑνώση Πνευματιστικῶν Ἐκκλησιῶν). Φορέας γιά τήν ὀργάνωση τῶν Πνευματιστῶν τῶν Η.Π.Α. γιά τή «μελέτη τῶν φαινομένων, τήν προώθηση τῆς Ἐπιστήμης καί τή διάδοση τῆς Φιλοσοφίας καί Θρησκείας τοῦ Πνευματισμοῦ».

στῶν στο Ρότσεστερ τῆς Ν. Υόρκης... Ἐνα κίνημα εἶχε γεννηθεῖ!»¹¹.

Πρόδρομος τοῦ Πνευματισμοῦ καί προφήτης τῆς Νέας Ἀποκάλυψης θεωρεῖται ὁ Ἑντουαρτ Τζάκσον Ντέιβις (Andrew Jackson Davis). Αὐτός -καί ὁ Κέυση (Edgar Cayce) ἀργότερα- ἔκανε θεραπείες ὑπνωσης, (ἐπηρεασμένος ἀπ' τόν «μεσμερισμό» πού ἦταν τότε διαδεδομένος. Ὁ γιατρός, φιλόσοφος καί ἀποκρουφιστής Μέσμερ (Franz Anton Mesmer, 1734-1815) δίδαξε ὅτι ὑπάρχει μιά δύναμη/ἐνέργεια πού διαπερνᾷ καί συνδέει ὅλο τό σύμπαν, μιά ὀλοκληρωτικά κινούμενη ὕλη, ἀσύγκριτης λεπτότητας. Οἱ ἀσθένειες προκαλοῦνται ἀπό τή διαταραχή αὐτῆς τῆς ἐνέργειας στό ἀνθρώπινο σῶμα. Γι' αὐτό, ἡ θεραπεία συνιστᾶται στήν ἀποκατάσταση τῆς κανονικῆς ροῆς τῆς. Αὐτή τήν ἐνέργεια μπορεῖ κανεῖς νά τήν καθοδηγήσει μέσω ἑνός «μαγνητιστοῦ/ιατροῦ» τήν ἀποκαλοῦσε «ζωικό μαγνητισμό» χρησιμοποιώντας αὐτό πού ὀνόμαζε «τό πνευματικό μάτι στό μέτωπο».

Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1844, ὅπως περιγράφει, «γλίστρησε ἀπό τό σπίτι του σέ κάποιο βουνό μακρύτερα». Ἐκεῖ συνάντησε τόν ἀρχαῖο φιλόσοφο Γαληνό καί τόν Σβέντενμποργκ¹². Ὁ Γαληνός τοῦ ἔδωσε κάποιο μαγικό ὄργανο θεραπείας καί ὁ Σβέντενμποργκ ὑποσχέθηκε ὅτι θά τόν καθοδηγεῖ. Ἐκτοτε θεώρησε τόν ἑαυτό του καθοδηγούμενο καί ἐνεργοῦσε σάν

11. www.fst.org/spirit5.htm After Hydesville: A Movement Is Born, by Rev. Simeon Stefanidakis.

12. Ἐμάνουελ Σβέντενμποργκ (Emanuel Swedenborg/Swedberg, 1688-1772). Σουηδός ἐπιστήμονας, φιλόσοφος, μυστικιστής καί θεολόγος. Τό 1741 εἰσηλθε σέ μιά «πνευματική φάση» κατά τήν ὁποία ἄρχισε νά ἔχει ὄνειρικές ἐμπειρίες καί ὁράματα (vision spirituality). Τό ἀποκορύφωμα αὐτῆς τῆς κατάστασης, σύμφωνα μέ τίς περιγραφές τοῦ ἰδίου, ἦταν μιά «πνευματική ἀφύπνιση», μιά «κλήση ἀπό τόν Θεό» νά γράψει μιά «οὐράνια πραγματεία» γιά τή μεταρρύθμιση τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐκπρόσωποι τῆς Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας στή Σουηδία τόν κατεδίκαναν γιά αἵρεση, ἐνώ τό 1770 τό βασιλικό συμβούλιο ἀπέρριψε τίς θεολογικές του ἀπόψεις.

μέντιουμ μέσω του οποίου «ό Σβέντενμποργκ συνέχιζε τό έργο του». Τό 1847 έγραψε καθοδηγούμενος τό βιβλίο: «Οί άρχές τής φύσης, ή θεϊκή της Αποκάλυψη καί μιά φωνή προς τήν άνθρωπότητα». Έκει συναντούμε τίς άρχές του «Ούνιβερσαλισμοῦ», τό «δόγμα τής σωτηρίας τών πάντων». Μεταξύ 1845 καί 1847 έκανε έκατόν πενήντα έπτά όμιλίες στή Νέα Υόρκη, σέ κατάσταση ύπνωσης, μέ θέματα έπιστημονικά, ιστορικά καί φιλοσοφικά.

Από τό 1847 έως τό 1849 εκδίδει τό περιοδικό: Univercoelum¹³ and Spiritual Philosopher (Παγκόσμιος Παράδεισος καί Πνευματικός Φιλόσοφος), πού προωθεϊ τίς άπόψεις του. Όπως περιγράφει στό ήμερολόγιό του: «Στις 31 Μαρτίου 1848, φύσηξε μια πνοή στο πρόσωπό μου κι άκουσα μιά θερμή και δυνατή φωνή: αδελφέ, η καλή εργασία άρχισε. Πρόσεξε! μια ζωντανή διδασκαλία γεννήθηκε». Όταν άκουσε για τά γεγονότα τών αδερφών Φόξ κατάλαβε, όπως γράφει, τί σήμαιναν αυτά πού άκουσε καί φρόντισε νά τά συμπεριλάβει στό περιοδικό του, νά τά προβάλλει καί νά εξηγήσει τά φαινόμενα σύμφωνα μέ τή φιλοσοφία του καί νά γίνει έτσι από τούς πρώτους κήρυκες τής νέας «θρησκείας»¹⁴.

Ο Σβέντενμποργκ ήταν μέντιουμ καί χαρακτηρίστηκε ως «ό άνθρωπος πού μιλούσε μέ τούς άγγέλους». Πέθανε τό 1772. Τά βιβλία του, όπως έλεγε ό ίδιος, «δεν είναι γραμμένα από μένα». Τά πνεύματα επανειλημμένως του έλεγαν για «τά λάθη τών παραδοσιακών διδασκαλιών». Άρνήθηκε τήν τριαδικότητα, τή σωτηρία καί τήν άμαρτία. Είναι, παρ' όλ' αυτά, σημαντικό ότι στό βιβλίο του «Διά-

φορες Θεολογικές Έργασίες» έγραφε τά εξής: «Τα πνεύματα λένε πράγματα εντελώς λάθος και ψέματα. Όταν αρχίσουν να μιλούν στον άνθρωπο, θέλει προσοχή να μην τα πιστεύουμε, γιατί τα περισσότερα που λένε είναι δικά τους κατασκευάσματα και ψεύδονται... κι αν ο άνθρωπος ακούσει και πιστέψει, επιμένουν και με διάφορους τρόπους τον εξαπατούν και τον παρασύρουν».

Άλλος πρόδρομος του Πνευματισμοῦ είναι καί ό Άλλάν Καρντέκ ή Ίππόλυτος Λέον Ντενιζάρ- Ριβάιλ (Allan Kardec, Hypolite Leon Denizard Rivail, 1804-1869)¹⁵. Γάλλος δάσκαλος, μαθητής του γνωστού παιδαγωγού Πεσταλότσι (Johann Heinrich Pestalozzi). Είναι αυτός πού επινόησε τόν όρο Πνευματισμός (spiritism) καί χρησιμοποίησε σύγχρονες, για τήν εποχή εκείνη, έπιστημονικές μεθόδους στην έρευνά του. Στά πενήντα του χρόνια άρχισε νά ενδιαφέρεται για τά πνευματιστικά φαινόμενα (χτυπήματα πνευμάτων, τραπεζάκι κ.λπ.) τά όποια στίς Η.Π.Α., στή Γαλλία καί σέ άλλες ευρωπαϊκές χώρες είχαν κατακτήσει τήν ύψηλή κοινωνία¹⁶. Έχοντας κάποιο έπιστημονικό υπόβαθρο καί μή όντας μέντιουμ ό ίδιος, συνέθεσε έρωτηματολόγιο καί άρχισε νά συνεργάζεται μέ μέντιουμ, μέσω τών όποιων έθετε τίς έρωτήσεις στα πνεύματα. Αργότερα ένα πνεύμα, πού συστήθηκε ως Zefiro, του μίλησε για πρόσφατη ένσάρκωσή του μέ τό όνομα Άλλάν Καρντέκ, τό όποιο καί υιοθέτησε έκτοτε για τίς πνευματιστικές εκδόσεις του, τίς όποιες ξεκίνησε τό 1857 μέ τό «Βιβλίο τών Πνευμάτων», πού περιείχε 1019 έρωτήσεις του καί τίς άπαντήσεις από πνεύματα καί πού άφορούσαν στή

13. Σ.τ.Σ. Σύνθετη λέξη από τή ρίζα Univer καί τή λατινική λέξη coelum (παράδεισος).

14. The Poughkeepsie Seer by T. Peter Park. www.anomalist.com/features/seer.html

15. http://en.wikipedia.org/wiki/Allan_Kardec

16. Βλ. καί τό κλασικό έργο του Λέοντος Τολστόϊ, Άννα Καρένινα.

<http://www.sparknotes.com/lit/anna/quotes.html>

φύση τῶν πνευμάτων καί τοῦ πνευματικοῦ κόσμου καί στή σχέση πνευματικοῦ καί ὑλικοῦ κόσμου. Ακολούθησαν, μέχρι τό 1868, ἄλλα τέσσερα βιβλία του: «Τό βιβλίο τῶν Μέντιουμ», «Τό Εὐαγγέλιο σύμφωνα μέ τόν Πνευματισμό», «Παράδεισος καί Κόλαση», «Ἡ Γένεση σύμφωνα μέ τόν Πνευματισμό». Θεωροῦνται ὡς ἡ «Πνευματιστική Κωδικοποίηση» (Spiritist Codification), ἡ «Πεντάτευχος» τῶν πνευματιστῶν (The Spiritist Pentateuch)¹⁷.

Ὁ Καρντέκ εἶχε δηλώσει: «Με τον ἴδιο τρόπο που ο Χριστός συνέχισε ἀπ' ἐκεῖ που ο Μωσῆς εἶχε σταματήσει, κι ο Πνευματισμός συνεχίζει ἀπό το σημεῖο που ο Χριστός εἶχε σταματήσει τους λόγους του. Εἶναι μία συνέχεια της διδασκαλίας του»¹⁸. Τό 1858 ἴδρυσε τήν πρώτη πνευματιστική ἐταιρεία.¹⁹ Στό μνημεῖο πού ἔγινε στόν τάφο του, στό κοιμητήριο τοῦ Pere Lachaise, τόπο «προσκυνημάτων» χιλιάδων πνευματιστῶν, εἶναι γραμμένη ἡ ἐξῆς φράση: «Να γεννιέσαι, να πεθαίνεις, να ξαναγεννιέσαι κι ἔτσι να προοδεύεις ἀκατάπανστα, αυτός εἶναι ο νόμος («To be born, die, again be reborn, and so progress unceasingly, such is the law»).

Τό 1853 ἰδρύεται ἡ πρώτη βρετανική «πνευματιστική ἐκκλησία» ἀπ' τόν Ντέηβιντ Ρίτσομντ (David Richmond), στό Yorkshire καί τό 1855 ἐκδίδεται ἡ πρώτη πνευματιστική ἐφημερίδα: «The Yorkshire Spiritual Telegraph». Τά ἐπόμενα χρόνια, στήν δεκαετία 1870-80, δημιουργοῦνται πολλές ὀργανώσεις στή Βρετανία, στήν Ἀμερική καί σέ ἄλλες χώρες καί ἐνεργοποιοῦνται πολύ περισσότερο ἀνεξάρτητα μέντιουμ.

Ἡ Θεοσοφική Ἐταιρεία, πού ἰδρύθηκε ἀπό τήν Ἑλένα Πέτροβνα Μπλαβάτσκι

τό 1875, συνετέλεσε ἀκόμη περισσότερο στήν ἐξάπλωση τοῦ Πνευματισμοῦ²⁰. Ἡ Μπλαβάτσκι λίγο πρὶν τήν ἴδρυση τῆς ἐταιρείας εἶχε γράψει στό πνευματιστικό περιοδικό The Spiritual Scientist: «Για πάνω ἀπό 15 χρόνια δίνω τη μάχη μου για την εὐλογημένη ἀλήθεια»²¹. Τά πρῶτα δύο βιβλία της, «Ἡ Ἴσιδα ἀποκεκαλυμμένη» καί «Τό Μυστικό Δόγμα» γράφτηκαν, ὅπως ἡ ἴδια δήλωσε, μέσω τῆς ἐπικοινωνία της μέ τούς «Μαχάτμας», μία ἱεραρχία «Ἀνυψωμένων Δασκάλων», τῆ «Μεγάλη Λευκή Ἀδελφότητα», πού τῆς μετέφεραν τήν «ἀποκεκαλυμμένη Ἀλήθεια».

Εἶχαν, ὅμως, ἀρχίσει νά γίνονται στόν χώρο τοῦ Πνευματισμοῦ πολλές ἀπάτες καί γι' αὐτό δημιουργοῦνται ἐρευνητικά κέντρα γιά τή μελέτη τῶν πνευματιστικῶν παραψυχικῶν φαινομένων.

Ἐνα ἀπ' τά γνωστότερα μέντιουμ στήν Ἀγγλία ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ὁ D. D. Home, μέ τίς ἐντυπωσιακές του πνευματιστικές δραστηριότητες ἔκανε τόν Πνευματισμό μόδα καί τράβηξε τήν προσοχή τῆς ἀριστοκρατίας, ἄν καί ἔκανε πολλές ἀπάτες. Τό 1882 δημιουργήθηκε ἡ «Ἐταιρεία Ψυχικῶν Ἐρευνῶν» καί οἱ ἐπιστήμονες μέλη της, ξόδεψαν πολύ χρόνο γιά νά ἐρευνήσουν τά φαινόμενα καί νά ἀποδείξουν τίς πιθανές ἀπάτες.

Τό 1891 ἰδρύθηκε ἡ «Ἐθνική Ὁμοσπονδία Πνευματιστῶν» (National Federation of Spiritualists), πού τό 1902 μετονομάστηκε σέ «Ἐθνική Ἐνωση Πνευματιστῶν» (Spiritualist's National Union). Μέχρι τό 1924 ἀνήκαν σ' αὐτή 309 κοινότητες ἢ ἄλλες μικρότερες ἐνώσεις. Στήν Ἀμερική δέν ἦταν τόσο ὀργανωμένος ὁ Πνευματισμός ἐκείνη τήν ἐποχή.

Τό 1919 ἡ θεοσοφίστρια Ἀλίκη Μπέϊλυ, ἀρχισε νά «λαμβάνει πληροφορίες» ἀπό

17. http://en.wikipedia.org/wiki/Spiritist_Codification

18. The Spiritist Magazine, September 1867.

19. π. Ἄντ. Ἀλεβιζοπούλου, ἐνθ. ἄνωτ., σελ. 279.

20. <http://www.1st-spiritualistchurch.org/history.html>

21. The Spiritual Scientist, Boston, December 3, 1874.

τόν Τζιάλ Κούλ (Djwhal Khul), γνωστότερο ως «Θιβετιανό», δημιουργώντας ολόκληρη σειρά βιβλίων καθ' ύπαγόρευση, πού μιλούν για τή «Λευκή Αδελφότητα» και τό «έσωτερικό μονοπάτι». Ίδρυσε τή δική της «Θεοσοφική Έταιρία» πού τό 1923 μετονομάστηκε σέ Σχολή Ἀρκέην (Arcane School).

Ο **Πνευματισμός** (spiritualism) αὐξήθηκε ἀπό τή δεκαετία τοῦ 1840 καί ἔφτασε στό ἀπόγειο (ἀνώτατος ἀριθμός συμμετεχόντων μελῶν) κυρίως στίς ἀγγλόφωνες χῶρες μέχρι καί λίγο μετά τό τέλος τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου. Τό 1897 λέγεται ὅτι ἔφτασε τά 8 ἑκατομμύρια στίς Η.Π.Α. καί στήν Εὐρώπη, στή μεσαία καί ἀνώτερη τάξη. Τό ἀντίστοιχο ρεῦμα στήν κεντρική Εὐρώπη καί στήν Λατινική Ἀμερική εἶναι γνωστό ως **Πνευματικισμός** (spiritism)²². Κατόπιν ἄρχισε νά χάνεται τό ἐνδιαφέρον γί' αὐτά τά φαινόμενα.

Λίγο πρίν τό 1920, ἤρθε νά ταράξει καί πάλι τά νερά -ὄχι ὅμως σέ ἐπίπεδο φαινομένων- ὁ λεγόμενος «κοιμώμενος προφήτης» Ἐντγκαρ Κέυση (1877-1945), πού σέ κατάσταση ὑπνωσης ἔκανε διαγνώσεις μέσω πνευμάτων. Ἐπειδή ἦταν σέ ὑπνωση, κάποιος δίπλα του κατέγραφε τά λεγόμενα. Ἀρχικά ἔδινε «ὑπαγορεύσεις θεραπείας» (διαγνώσεις καί ἀγωγή γιά ἀσθένειες. Θεωρεῖται αὐτός πού προώθησε τό θέμα τῶν ἐναλλακτικῶν θεραπειῶν), κατόπιν «ὑπαγορεύσεις ζωῆς» (γιά νοητικές ἰκανότητες καί κλίσεις). «Φαινόταν λογικό ὅτι ἡ πνευματική ἀναζήτηση θά συμπλήρωνε τήν τριάδα σώματος, νοῦ καί ψυχῆς...»²³ καί τά πνεύματα, μέσω αὐτῶν τῶν «ὑπαγορεύσεων πνευματικῆς ἀναζήτησης», ἄρχισαν νά διδάσκουν μετενσάρκωση, ὀλισμό, νά

ἀμφισβητοῦν τή Βίβλο κ.λπ. Σήμερα ὑπάρχει τό ἴδρυμα Κέυση A.R.E. (Association for Research and Enlightenment) στήν ἀκτή τῆς Βιρτζίνια.

Σύμφωνα μέ τόν π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο, στήν Ἀγγλία ὑπολογίζονται περίπου 900 πνευματιστικές κοινότητες διαφόρων προσανατολισμῶν.

Στήν Ἀμερική ἔχουμε πάνω ἀπό 500 ἑτερόκλητες ομάδες ἐνῶ στή Βραζιλία ὁ ἀριθμός τῶν πνευματιστῶν τοῦ «καρντεκιανοῦ τύπου» φθάνει στά 4.000.000, σύμφωνα μέ τή «Στατιστική καί Γεωγραφική Έταιρία τῆς Βραζιλίας», ἡ μεγαλύτερη συγκέντρωση πνευματιστῶν παγκοσμίως. Ἐκεῖ ἔχει δημιουργηθεῖ ἀπό τό 1992 τό International Spiritist Council, μέ σκοπό νά ἐνώσει τίς πνευματιστικές κινήσεις ἀπ' ὅλο τόν κόσμο καί ἤδη συμμετέχουν πνευματιστικά ἰνστιτούτα καί ἐνώσεις ἀπό 25 χῶρες.

Θά πρέπει νά ξέρουμε πῶς «ἀνάλογα μέ τή διδασκαλία, διακρίνουμε τόν **Πνευματισμό** (spiritism) ἀπό τόν **Πνευματικισμό** (spiritualism)»²⁴. Ὁ Πνευματισμός ἀσχολεῖται μέ τήν ἐμπειρική ἐρευνα τοῦ υπερβατικοῦ, κάνει ἀναλύσεις καί ἐρμηνεῖς παρά-φυσιολογικῶν φαινομένων καί προβάλλεται ὡς ἐπιστήμη (βλέπε παραψυχολογία).

Ὁ Πνευματισμός διαφέρει ἀπό τόν Πνευματικισμό κατά τήν ἀποψη τῆς ἐπισημονικῆς προσέγγισης τῶν διαφόρων φαινομένων.

Από δογματικῆς ἀποψης, ὁ Πνευματισμός δέχεται σάν βασικό του δόγμα τή μετενσάρκωση, ἐνῶ ὁ Πνευματικισμός ὄχι πάντοτε. Ἄρα ὁ Πνευματισμός, ὅπως οἱ ἴδιοι ἰσχυρίζονται, ἀποτελεῖ μία συλλογή ἀρχῶν καί νόμων, πού βασίζονται ἀπευθείας στή διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ καί σέ ἐπιπλέον ἀποκαλύψεις, πού ἐλήφθησαν ἀπό φωτισμένα πνεύματα. Οἱ πνευματιστές πιστεύουν ὅτι

22. http://en.wikipedia.org/wiki/Spiritualism_%28religious_movement%29

23. Τζ. Μίλαρντ, Ἐντγκαρ Κέυση: Μυστηριώδης ἄνθρωπος τῶν θαυμάτων, ἐκδ. Βουλούκου, Ἀθήνα 1982, σελ. 192-193.

24. π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, ἐνθ. ἀνωτ., σελ. 278.

τά δόγματά τους είναι «ὁ Παράκλητος», πού ὑποσχέθηκε στόν κόσμο ὁ Ἰησοῦς, γιά «νά ἐπανατοποθετήσῃ ὅλα τὰ πράγματα στό βαθύτερό τους νόημα». Ὁ καρντεκιανός Πνευματισμός διατείνεται ὅτι ὄχι μόνο εἶναι ὁ φυσιολογικός διάδοχος τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀλλά καί ὅτι εἶναι ἡ πιό ἀληθινή μορφή τοῦ Χριστιανισμοῦ, καθαρισμένη ἀπό μή χρήσιμες ἐπεξεργασίες καί προσθήκες²⁵.

Οἱ πνευματιστές δέν ἔχουν ναούς. Δημιουργοῦν «πνευματιστικά κέντρα», ὅπως τὰ ὀνομάζουν, ὅπου ἐκεῖ συναντιοῦνται γιά νά ἀκούσουν ὀμιλίες πάνω στά δόγματα, νά πάρουν τήν πνευματιστική εὐλογία, νά πιοῦν «ἐνεργοποιημένο» νερό καί, ἂν εἶναι προετοιμασμένοι, νά συμμετάσχουν σέ μεντιουμιστική συνάντηση ὅπου θά ἔρθουν σέ ἐπαφή μέ κάποιο πνεῦμα νεκροῦ μέ τή βοήθεια τῶν μέντιουμ.

Οἱ πνευματικιστές ἔχουν ναούς. Ἕνας κλάδος τους εἶναι καί ὁ «χριστιανικός Πνευματισμός», ὅπου ἔχουν ἀναπτύξει, πλέον καί διάφορα τελετουργικά (θεία κοινωνία, γάμο κ.λπ.). Αὐτοί ἀρνοῦνται καί τή διδασκαλία τῆς Θεοσοφίας γιά τή «Μεγάλη Λευκή Αδελφότητα». Οἱ λατρευτικές τους συνάξεις διευθύνονται ἀπό μέντιουμ. Ὑπάρχει μία σκηνή πού διακοσμεῖται μέ λουλούδια, καί λίγα θρησκευτικά σύμβολα. Ἔχουν ἐναρκτήρια προσευχή, μιά ὀμιλία, ὕμνους καί τέλος ἐπίδειξη ἀπό μέντιουμ. Πολύ συχνά τό μέντιουμ εἶναι προσκεκλημένο. Ἡ ἐπικοινωνία μέ τούς νεκρούς ὀνομάζεται «ἄνοιγμα». Μάλιστα, στή Βρετανία, τὰ μέντιουμ ἐκπαιδεύονται γιά νά δίνουν «ἐνδείξεις» τῆς πραγματικῆς ἐπικοινωνίας μέ τὰ πνεύματα.

Ἀκόμη, σχεδόν σέ ὅλες τίς ομάδες (Πνευματιστῶν καί Πνευματικιστῶν) ἔχουμε καί Πνευματιστικές θεραπιές: νά περάσει ἀπευθείας θεραπευτική ἐνέργεια, μέσω

25. <http://www.experiencefestival.com/a/Spiritism/id/1897116>

τοῦ μέντιουμ, ἀπό κάποια «ἀνώτερη πηγή», ἐνῶ συνήθως ἔχουμε τοποθέτηση τῶν χεριῶν πάνω στόν ἀσθενῆ²⁶.

Βασική Διακήρυξη τῶν Ἀρχῶν τοῦ Πνευματισμοῦ, πού εἶναι ἀποδεκτὴ ἀπό πλῆθος ομάδων, συνοπτικά.

Οἱ ἀρχές αὐτές δόθηκαν μέσω τοῦ μέντιουμ Emma Hardinge Britten τό 1871 καί εἶναι ἀκόμα σέ λειτουργία σήμερα ἀπό τήν Ἐθνική Ἑνωση Πνευματιστικῶν Ἐκκλησιῶν (National Spiritualist Association of Churches) στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καί τήν Ἐθνική Ἑνωση Πνευματιστῶν (Spiritualists' National Union) στό Ἡνωμένο Βασίλειο. Αὐτές εἶναι:

1. Ἡ πατρότητα τοῦ Θεοῦ.
2. Ἡ ἀδελφότητα τοῦ ἀτόμου.
3. Ἡ κοινωνία τῶν πνευμάτων καί ἡ ὑπηρεσία τῶν ἀγγέλων.
4. Ἡ συνεχῆς ὑπαρξη τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς.
5. Προσωπική εὐθύνη.
6. Ἀποζημίωση καί τιμωρία στό μέλλον γιά ὅλες τίς καλές καί κακές πράξεις πού κάναμε στή γῆ.
7. Αἰώνια πρόοδος, δυνατή σέ κάθε ἀνθρώπινη ψυχῆ²⁷.

26. <http://en.academic.ru/dic.nsf/enwiki/126152>

27. Οἱ διακηρύξεις σέ ἐκτεταμένη μορφή καί ἀναθεωρημένες:

1. Πιστεύουμε στήν ἀπειρη νοημοσύνη. **2.** Πιστεύουμε ὅτι τὰ φαινόμενα τῆς Φύσης -καί φυσικά καί πνευματικά- εἶναι ἡ ἔκφραση τῆς ἀπειρης νοημοσύνης. **3.** Βεβαιώνουμε ὅτι μιά σωστή κατανόηση αὐτῆς τῆς ἔκφρασης καί ἡ διαβίωση σύμφωνα μ' αὐτήν, ἀποτελοῦν τήν ἀληθινή θρησκεία. **4.** Βεβαιώνουμε ὅτι ἡ ὑπαρξη καί ἡ προσωπική ταυτότητα τοῦ ἀτόμου συνεχίζονται μετά τήν ἀλλαγὴ πού ὀνομάζουμε θάνατο. **5.** Βεβαιώνουμε ὅτι ἡ ἐπικοινωνία μέ τούς ἀποκαλούμενους νεκρούς εἶναι ἓνα γεγονός, πού ἀποδεικνύεται ἐπιστημονικά ἀπό τὰ φαινόμενα τοῦ πνευματισμοῦ. **6.** Πιστεύουμε ὅτι ἡ ὑψηλότερη ἠθική περιλαμβάνεται στό χρυσό κανόνα: Νά κάνεις στούς ἄλλους, αὐτό πού θέλεις νά κάνουν σέ σένα. **7.** Βεβαιώνουμε τήν ἠθική εὐθύνη τοῦ ἀτόμου, καί ὅτι δημιουργοῦμε τήν εὐτυχία ἢ τή

Διακηρύξεις (όρισμοί) αποδεκτές από την National Spiritualist Association of Churches

Πνευματιστής: Είναι ένα πρόσωπο που πιστεύει, ως βάση της θρησκείας του/της, στην επικοινωνία μεταξύ αυτού του κόσμου και του κόσμου των πνευμάτων με τη βοήθεια του μεντιουμισμού και που προσπαθεί να διαμορφώσει το χαρακτήρα του/της και να ζει σύμφωνα με τις υψηλότερες διδασκαλίες που προέρχονται από τέτοια επικοινωνία (1914, άναθ. 1938).

Διάμεσο (μέντιουμ): Είναι ένα πρόσωπο του οποίου ο οργανισμός είναι ευαίσθητος στις δονήσεις από τον κόσμο των πνευμάτων και μέσω του οποίου, οι διάνοιες αυτές είναι σε θέση να μεταβιβάσουν τα μηνύματα και να παράγουν τα φαινόμενα του Πνευματισμού (1914).

Πνευματικός ή Πνευματιστικός θεραπευτής: Είναι ένα πρόσωπο που, μέσω των έμφυτων δυνάμεών του ή μέσω του διαμεσισμού - μεντιουμισμού, είναι σε θέση να μεταδώσει τη ζωτική, θεραπευτική δύναμη στις παθολογικές καταστάσεις (1930, 1993).

Πνευματισμός: Σύστημα που διερευνά τα έξη: Φαινόμενα της προφητείας, της διόρασης, της διακοής (Clairaudience), του δώρου των γλωσσών, της χειροθεσίας, της θεραπείας, των όραμάτων, της έκστασης, της τηλεμεταφοράς (Appoit), του μετεωρισμού, των κτυπημάτων, των αυτόματων και ανεξάρτητων γραφών και των έργων ζωγραφικής, της φωνής, της ύλοποίησης, της φωτογραφίας, της ψυχομετρίας και οποιασδήποτε άλλης παρουσίας, εκδήλωσης και αποδείξεων για τη συνέχεια

δυστυχία μας όταν υπακούμε ή άπειθοῦμε στους φυσικούς και πνευματικούς νόμους της Φύσης. 8. Βεβαιώνουμε ότι ή πόρτα στον άνασχηματισμό δέν είναι ποτέ κλειστή σε οποιαδήποτε ψυχή έδω ή μετά από έδω. 9. Βεβαιώνουμε ότι οι έντολες της Προφητείας και Θεραπειάς είναι Θείες ιδιότητες άποδεδειγμένες μέσω των μέντιουμ.

της ζωής, όπως καταδεικνύεται μέσω των φυσικών και πνευματικών αισθήσεων και των ίκανοτήτων του άτομου (1950).

Ο Πνευματισμός στην Ελλάδα

Τό 1923, ο Άγγελος Τανάγρας ιδρύει την «Εταιρεία Ψυχικών Έρευνών, δηλώνοντας μεταξύ άλλων: «πιστεύω άκραδάντως και μόνον εις την θρησκείαν της έπιστήμης όπως διεμορφώθη μετά την ανακάλυψιν της ραδιενεργείας και της διασπάσεως του άτόμου...».

Άλλος φορέας του Πνευματισμού στη χώρα μας είναι ή «Παραψυχο-Κοινωνιολογική Εταιρεία Ελλάδος», ιδρυτής της οποίας υπήρξε ο Αντώνιος Πισσάνος, συνεργάτης του Τανάγρα στην «Εταιρεία Ψυχικών Έρευνών». Η μέθοδος και των δύο βασίζεται κυρίως στον ύπνωτισμό ή μεσμερισμό.

Τρίτος πνευματιστικός φορέας είναι τό σωματείο μέ την έπωνυμία «Ένωσις Ψυχοπνευματιστικών Έρευνών», τό 1929, μέ ιδρυτή και πρόεδρο τον Ησαΐα Γ. Ησαΐα. Η ομάδα ισχυρίζεται πως δέν είναι θρησκεία ή αίρεση αλλά καθαρή έπιστήμη. Χρησιμοποιούν όλες τις μεθόδους των μέντιουμ τά όποια, όπως δηλώνουν, γίνονται έπιδεκτικά έμπνεύσεως και λειτουργούν μέσω ύπνωτισμού.

Ένας ακόμη φορέας είναι τό «Ίνστιτούτο Παραψυχολογίας Αθηνών» του Γεωργίου Βουλούκου (1930-2005), που κήρυττε τη διδαχή του Έντγκαρ Κεύση (1877-1945), του οποίου ή «παραψυχολογία» στηρίζεται στον Πνευματισμό και στην προσωπική του κοσμοθεωρία. Ο Γ. Βουλούκος ήταν εκπρόσωπος του «Ίδρύματος Κεύση» στην Ελλάδα. Αποδεχόταν την άστρολογία, τη χειρομαντεία, την αυτόματη γραφή, τη μετενσάρκωση. Ο διαλογισμός υπήρξε βασική μέθοδος αυτής της ομάδας.

(Τό τέλος στο έπόμενο).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΣΟΝΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΚΤΡΩΣΕΩΝ¹

Τό πρωτοφανές περιστατικό: Τέκτονες νά διαδηλώνουν στους δρόμους, στή Μαδρίτη. Οί διαμαρτυρόμενοι Τέκτονες άπαίτησαν νά δοθεῖ στίς γυναῖκες τό «δικαίωμα» στήν άμβλωση, σύμφωνα μέ τήν El País. Ουδέποτε ἔχει ξανασυμβεῖ κάτι ανάλογο...

Γιά πρώτη φορά στήν ἱστορία τοῦ ἰσπανικοῦ ἔθνους Τέκτονες μέ παραδοσιακά σύμβολα βγήκαν άνοιχτά στους δρόμους τῆς ἰσπανικῆς πρωτεύουσας γιά νά συμμετάσχουν στή συγκεκριμένη διαδήλωση. Απαίτησαν νά δώσει ἡ κυβέρνηση στίς γυναῖκες τό «δικαίωμα» στήν άμβλωση.

Μέλη τῆς ἰσπανικῆς ὁμοσπονδίας τοῦ Διεθνoῦς Τεκτονικοῦ Τάγματος καί τῆς Μικτῆς Μεγάλης Στοᾶς τῆς Ἰσπανίας άσκησαν κριτική στό νομοσχέδιο γιά τήν άμβλωση, τό ὁποῖο ὁ Ὑπουργός Δικαιοσύνης Alberto Ruiz Gallardón παρουσίασε.

«Πιστεύουμε ὅτι αὐτός ὁ νόμος περιορίζει τά δικαιώματα τῶν γυναικῶν, καί εἴμαστε ἐδῶ γιά νά τίς προστατεύσουμε», δήλωσε ὁ πρόεδρος τοῦ τάγματος Ana Jack.

Τό Τεκτονικό Τάγμα, τοῦ ὁποῖοῦ ἐπικεφαλῆς εἶναι ὁ Jack, ἰδρύθηκε τό 1893, καί σήμερα ἀριθμεῖ 30 χιλιάδες μέλη σέ 60 χῶρες. Σύμφωνα μέ τόν πρῶην ὑπουργό Ἐργασίας ὑπό τήν κυβέρνηση τοῦ Φελίπε Γκονζάλες Φερνάντες Matilda, ὁ ὁποῖος μέ μπλέ κορδέλα στό στήθος ἔλαβε ἐπίσης μέρος στήν πορεία, «ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμός προστατεύει καί προωθεῖ τά δικαιώματα τῶν γυναικῶν».

1. <http://www.agioritikovima.gr/diethni/40538-pr%CE%BFtofanes-tekt>

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΠΕΡΙ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στή Συνεδρία τῆς τῆς 19^{ης} Μαρτίου 2014, ἐξ άφορμῆς διαφόρων δημοσιεύσεων περί Κληρικῶν άνηκόντων σέ Τεκτονικές Στοές, άσχολήθηκε μέ τό θέμα αὐτό καί ἐξέδωσε τό ακόλουθο Ανακοινωθέν:

«Κατόπιν προτάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων, ἡ Ἱερά Σύνοδος άπεφάσισε νά άποστείλει Ἐγκύκλιο, διά τῆς ὁποίας θά ανανεώνεται ἡ διαβεβαίωση τῆς Ἱεράς Συνόδου πρὸς τό Ὁρθόδοξο Πλήρωμα, ὅτι οὔτε ὑπῆρξε στό παρελθόν, οὔτε ὑπάρχει σήμερα Κληρικός τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος νά εἶναι μέλος ὁποιασδήποτε Τεκτονικῆς Στοᾶς. Μέ αὐτό τόν τρόπο ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐκ νέου καταδικάζει τόν Τεκτονισμό καί

Σημείωση τῆς Σύνταξης

- Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς άπόψεις τῶν συγγραφέων τους.
- Οί ἀναδημοσιεύσεις σχολίων ἢ πληροφοριῶν ἀπό ξένα ἢ ἑλληνικά περιοδικά καί ἄλλα ἔντυπα, δημοσιεύονται μέ κάθε ἐπιφύλαξη, άφοροῦν σέ άπόψεις καί δέν στοχεύουν στήν προσβολή ἢ στήν άπομείωση τῆς τιμῆς καί τῆς ὑπολήψεως τῶν προσώπων, στά ὁποῖα ἀναφέρονται καί τά ὁποῖα σεβόμεθα δεόντως.
- Τήν εὐθύνη γιά τίς ἐκφραζόμενες άπόψεις στίς δημοσιευόμενες ἐπιστολές φέρουν άποκλειστικά οἱ ἐπιστολογράφοι καί ὄχι ἡ Συντακτική Ἐπιτροπή.
- Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση, κατόπιν άδειας ἀπό τήν Διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.

θεωρεί ως ασυμβίβαστη την πίστη του Ὁρθοδόξου Χριστιανού μέ την ιδιότητα του τέκτονος».

Στήν ἐγκύκλιό της αὐτή ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐπικαλεῖται τήν Πράξη τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἔτους 1933 καί τήν Διακήρυξη τοῦ 1972, καθώς καί τίς Ἀποφάσεις τῆς Ἱεραῶς Συνόδου 17/5/1970 καί 29/11/1972.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ ΓΙΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Στά πλαίσια τῆς συνεργασίας τῶν Ὁρθοδόξων Πρωτοβουλιῶν γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, συνήλθε στή Λεμεσό εἰδική Ἐπιτροπή γιά τή μελέτη καταρτίσεως Διορθόδοξου καταλόγου αἱρέσεων καί καταστροφικῶν λατρειῶν.

Ἡ Ἐπιτροπή αὐτή ὁρίστηκε στήν ΣΤ' Διορθόδοξη Συνάντηση τοῦ «Δικτύου Πρωτοβουλιῶν Μελέτης Θρησκευτῶν καί Καταστροφικῶν Λατρειῶν», πού ἔλαβε χώρα τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2013, στό Νευροκόπι Βουλγαρίας.

Στή συνάντηση, πού πραγματοποιήθηκε στή Λεμεσό φιλοξενηθήκαμε ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ἔλαβαν μέρος οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Καρπασίας κ. Χριστοφόρος, Πρόεδρος τῆς Σ. Ἐ. ἐπί τῶν αἱρέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καί Ἐγγρας κ. Πορφύριος, τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας, ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Κυριακός Τσουρός, Γραμματεὺς τῆς Σ. Ἐ. ἐπί τῶν αἱρέσεων, ὁ Καθηγητής κ. Ἀλέξανδρος Ντβόρκιν ἀπό τό Πατριαρχεῖο τῆς Ρωσίας, ὁ Καθηγητής κ. Ἰβάν Δημητρώφ ἀπό τό Πατριαρχεῖο Βουλγαρίας, ὁ Δρ. Βλαδίμηρος Martinovich ἀπό τήν Ἐξαρχία τῆς Λευκορωσίας καί ὁ κ. Κωνσταντῖνος Παπαχριστοδούλου,

Πρόεδρος τῆς «Πανελληνίου Ἐνώσεως Γονέων γιά τήν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου».

Στήν συνάντηση αὐτή, μετά ἀπό μακρά συζήτηση, ὁρίστηκε τριμελής ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θά μελετήσει τίς ἀρχές καί τίς προϋποθέσεις καταρτισμοῦ ἐνιαίου Διορθόδοξου καταλόγου αἱρέσεων καί λατρειῶν. Ἐπίσης συζητήθηκε τό θέμα τῆς δομῆς καί μορφῆς τῶν ἐτησίων συναντήσεων τοῦ Διορθόδοξου Δικτύου. Ἡ τριμελής Ἐπιτροπή ἀφοῦ μελετήσει τίς προτάσεις ἀπό κάθε Ὁρθόδοξη χώρα θά ὑποβάλει στήν προσεχῆ συνάντηση τοῦ Δικτύου τήν τελική της Πρόταση.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ «ΜΟΡΜΟΝΟΥΣ»

τοῦ κ. Γεωργίου Κρίππα
Δρ. Συντ. Δικαίου.

Ἡ «Ἐκκλησία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Ἁγίων τῶν τελευταίων ἡμερῶν», γνωστή καί ὡς «Ἐκκλησία τῶν Μορμόνων», προσέφυγε στό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων κατά τῆς Ἀγγλίας (ἀριθμ. προσφυγῆς 7552/2009). Μέ τήν προσφυγή της αὐτή ἐζήτησε ἀπό τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο τήν καταδίκη τῆς Ἀγγλίας, διότι δέν τῆς παρεχώρησε φορολογική ἀπαλλαγὴ περιουσίας, ἀντίστοιχη ἐκείνης πού ἡ Ἀγγλία παραχωρεῖ στήν Ἀγγλικανική Ἐκκλησία. Ἰσχυρίστηκε δέ ὅτι ἐκ τούτου ἡ Ἀγγλία παρεβίασε τά ἄρθρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων 9 (προστασία θρησκευτικῆς ἐλευθερίας) καί 14 (προστασία τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεως).

Τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο ἀπέρριψε τήν προσφυγή τῶν Μορμόνων, μέ τήν ἀπό 4 Μαρτίου 2014, ἀπόφασή του, δεχθέν ὅτι ἡ

Ἀγγλία δέν παρεβίασε κανένα ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἄρθρων, διότι οἱ εὐκτήριοι οἴκοι τῆς προσφευγούσης «Ἐκκλησίας τῶν Μορμόνων» (ὑπὲρ τῶν ὁποίων ζητοῦσαν φορολογική ἀπαλλαγὴ) δέν ἔχουν ἐλεύθερη πρόσβαση, ἐνῶ ἀντιθέτως οἱ εὐκτήριοι οἴκοι καὶ οἱ ἐκκλησίες τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἔχουν ἐλεύθερη εἴσοδο γιὰ τὸν ὁποιοδήποτε.

Ο «ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ» ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟ ΤΟΥ ΒΕΣΑΚ

Τό email πού μᾶς ἤλθε ἔλεγε περίπου τά ἑξῆς:

«Ἀγαπητοί φίλοι,

Το House of Light διοργανώνει τη γιορτὴ WESAK και το 2014! Θα ανακοινωθῶν λεπτομέρειες εγκαίρως, μείνετε συντονισμένοι...

Παραδοσιακά το WESAK εορτάζεται στην πανσέληνο του Ταύρου που εφέτος είναι στις 14 Μαΐου. Ἐτσι το ενεργειακό 3ήμερο ἀπὸ το House of Light μέσα στο οποίο θα γιορτάσουμε και το WESAK θα γίνει το Παρασκευο-Σαβ/κο, 09-11 Μαΐου, ὅπως ἔχει ανακοινωθεί και ἀπὸ πολλούς ἄλλους πνευματικούς οργανισμούς.

Δες γιατί αὐτό το γεγονός είναι για εσένα ένα πραγματικά θεῖο δῶρο:

Ἡ γιορτὴ ΒΕΣΑΚ είναι πολύ καλή ευκαιρία για πνευματική εργασία, καθαρισμούς ὅλων των σωμάτων, επαναπρογραμματισμό του υποσυνείδητου νου και ένα πολύχρωμο ολιστικό και διασκεδαστικό πρόγραμμα! Και ὅλα αὐτά θα συμβοῦν στο υπέροχο φυσικό περιβάλλον του ...

Σε ποιους απευθύνεται;

Ἡ γιορτὴ WESAK απευθύνεται σε ὅλους και ὅλες! Ὅλοι μπορεί να αναλάβουν κατὰ βούληση μικρά καθήκοντα (ὅπως προετοιμασίες για τα γεύματα, ροφήματα κ.λπ.).

Ἡ συμμετοχὴ είναι ιδιαίτερα χαμηλοῦ κόστους, για να μη σταθεῖ εμπόδιο στην

πνευματικὴ εξέλιξη το χρηματικὸ ποσὸ και να είναι ἔτσι προσβάσιμη σε ὅλους που το επιλέγουν, το χρειάζονται και είναι ἔτοιμοι να λάβουν τα δῶρα που προσφέρονται.

Τι περιλαμβάνει το πρόγραμμα;

Ἐχουμε σχεδιάσει ένα πολύχρωμο πρόγραμμα πνευματικῶν μαθημάτων, ασκήσεων και διαλογισμῶν, μάντρας, ενεργειακῶν καθαρισμῶν και θεραπειῶν, παιχνιδιῶν ομάδας, σωματικές ασκήσεις κ.ά. πολλά!

...

Το σεμινάριο περιλαμβάνει: συμμετοχὴ σε ὅλες τις δραστηριότητες, ὅπως: ενεργειακούς καθαρισμούς, ενεργειακές θεραπείες, διαλογισμούς & οραματισμούς, σωματικές ασκήσεις με εμπνεύσεις ἀπὸ το butoh, τη yoga & χοροθεραπεία, Tai Chi, mantras, Συστημικὴ Αναπαράσταση, παιχνίδια ομάδας.

...

Κλείστε το WESAK festival 2014 ἀπὸ House of Light λόγω ἀνάγκης της εποχῆς ἀπὸ μόνο 72 € και **μπείτε στη ρουκέτα για το Θεό²**, ὅπως ἔλεγε ο **Αναληφθεῖς Διδάσκαλος Dr Stone...**

με ΑΓΑΠΗ & ΦΩΣ πάντα...»

Στό ἀνωτέρω κείμενο δέν ἔχουμε νά προσθέσουμε πολλά... εἶναι ἔξ ἄλλου ἐμφανέστατο ὅτι ἡ θεματολογία καὶ οἱ δραστηριότητες τῆς ἐν λόγω ὀργάνωσης (House of Light) κινοῦνται στό χῶρο τῶν ἀνατολικῶν θρησκείων καὶ τῆς «Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου» καὶ καμία σχέση δέν μπορεῖ νά ἔχουν μέ τὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ πίστη.

Μιά διευκρίνιση θά πρέπει νά κάνουμε σχετικά μέ τὴ γιορτὴ τοῦ Wesak ἢ Vesak, πού εἶναι ἐπίσης γνωστὴ ὡς Buddha Purnima καὶ εἶναι μιά ἡμέρα ἱερὴ γιὰ τοὺς Βουδιστές, πού τηρεῖται παραδοσιακά στό Νεπάλ, τὴ Σρί Λάνκα, τὸ Θιβέτ, τὸ Μπαγκλαντές, τὸ Μπουτάν, τὴν Ἰνδία καὶ τίς

2. Οἱ ὑπογραμμίσεις, δικές μας.

χώρες τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας, τὴν Σιγκαπούρη, τὸ Βιετνάμ, τὴν Ταϊλάνδη, τὴν Καμπότζη, τὸ Λάος, τὴν Μαλαισία, τὴν Μιανμάρ, τὶς Φιλιππίνες καὶ τὴν Ἰνδονησία. Μερικὲς φορές ὀνομάζεται ἀνεπίσημα καὶ «Γενέθλια τοῦ Βούδα» καὶ τιμᾶ συλλογικὰ τὴ γέννηση, φωτισμὸ (Νιρβάνα) καὶ τὸ θάνατο (Parinirvana) τοῦ Γκαουτάμα Βούδα.

Καί μέ τὴν εὐκαιρία, θά θέλαμε νά ἐπιστήσουμε τὴν προσοχὴ τῶν ἀναγνωστῶν μας στό θέμα τῶν «Φεστιβάλ Πανσελήνου», πού ξεκίνησαν πρὶν δύο περιόδου δεκαετίες -μέ πρωτοβουλία τοῦ Ὑπουργείου Τουρισμοῦ τότε καὶ τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἀθλητισμοῦ σήμερ³- καὶ περιλαμβάνουν ἀνοιγμὰ τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων τῆς χώρας μας, τὴν νύχτα τῆς πανσελήνου τοῦ Αὐγούστου, σέ περισσότερους ἀπὸ 100 Ἀρχαιολογικούς Χώρους, Μνημεῖα καὶ Μουσεῖα στὴν Ἀττική, ἀλλὰ καὶ σέ ὅλη τὴν Ἐπικράτεια -ἀπὸ τὴ Ζώνη τοῦ Ἐβρου ὡς τὴ Φαιστό τῆς Κρήτης καὶ ἀπὸ τὸ Παλαιό Φρούριο τῆς Κέρκυρας μέχρι τὸ Ἡραῖο τῆς Σάμου. Ἰδιαιτέρως γιὰ τὸν «θεσμὸ τῆς Αὐγουστιάτικης Πανσελήνου», πρέπει νά ἐπισημάνουμε ὅτι καθιερώθηκε τὴν ἴδια περίπου ἐποχὴ μέ τὴ διεξαγωγὴ τῶν «Διαλογισμῶν Πανσελήνου», πού ἡ Lucis Trust⁴ τῆς θεοσοφίστριας Ἀλίκης Μπέιλη πραγματοποίησε καὶ στὴ χώρα μας. Γνωρίζουν ἄραγε οἱ χιλιάδες συμπολίτες μας, οἱ συμμετέχοντες κάθε χρόνο στὰ φεστιβάλ ὅτι οἱ πανσέληνοι τῶν διαφόρων μηνῶν παίζουν βασικὸ ρόλο στὴν Ἀστρολογία, ἀλλὰ καὶ στὴν Θεοσοφία καὶ τὶς ἀνατολικὲς θρησκείες; Θά ἀξίζε σίγουρα νά γνωρίζαν ποι οἱ εἶναι ἐκεῖνοι, πού ἐμβόλιμα εἰσήγαγαν τὴ «μόδα» τῶν «Φεστιβάλ Πανσελήνου» στὴν Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα!

3. http://www.yppo.gr/2/g22.jsp?obj_id=54512

4. http://www.lucistrust.org/en/meetings_and_events/2014_schedule/2014_moon_chart_usa_gmt_time

ΤΡΟΠΟΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΕΝΤΑΞΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὴ Συνεδρία τῆς 14^{ης} μηνὸς Ἰανουαρίου 2014, καὶ κατόπιν σχετικῶν Γνωμοδοτήσεων τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων καὶ ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων, «ἀπεφάσισεν ὅπως εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐπανετάξεως ἀποσκιρτήσαντος ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰς νεοφανεῖς Χριστιανικὰς αἰρέσεις, παραχριστιανικὰς κινήσεις καὶ παραθρησκευτικὰς ομάδας πιστοῦ καὶ εἰλικρινῶς ἐν μετανοίᾳ ἐπιζητοῦντος τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, οὗτος γίνηται δεκτός κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἀκολουθουμένη κανονικὴν τάξιν, ἥτοι διὰ τῆς κρίσεως δι' Ἁγίου Μύρου καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας Πίστεως, τῆς διαδικασίας ἐπαφιεμένης εἰς τὴν ποιμαντικὴν διάκρισιν καὶ τὴν ἔμφρονα κρίσιν τῶν ἐκασταχοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν. Ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς Ὁμολογίας Πίστεως ἢ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως ὁμολογῆται καὶ ὑπογράφηται τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως τῶν Ὁσίων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων Νικαίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως».

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ ΝΑΘΑΝΑΗΛ (†)

Στίς 16 Νοεμβρίου 2013, μετέστη εἰς Κύριον, σέ ἡλικία 61 ἐτῶν, ὁ πολυσέβαστος Μητροπολίτης Νευροκοπίου Βουλγαρίας κυρός Ναθαναήλ.

Ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης ὑπῆρξε ἐνεργὸς καὶ πολύτιμος συνεργάτης στὸν κοινὸ ποιμαντικὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος τῶν συγχρόνων αἰρέσεων.

Στόν Όσιο Δαυΐδ, στά πλαίσια τής
Θ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως (1999).

Διορθόδοξη συνάντηση στην Ι. Μονή Αγίου
Γεωργίου Χατζηδήμοβου Βουλγαρίας (1998).

Συνεργάστηκε στενά μέ τόν μακαριστό π. Αντώνιο Αλεβιζόπουλο καί ύπηρξε μέλος τής Έποπτεύουσας Έπιτροπής του περιοδικού μας, από τήν αρχή τής έκδόσεώς του.

Ός Έπίσκοπος Κρουπνικίου καί έν συνεχεία ως Μητροπολίτης Νευροκοπίου, συμμετείχε άνελλιπώς στις Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις καί ανέπτυξε ιδιαίτερη ποιμαντική δραστηριότητα στην Έπαρχία του, μέ στόχο πάντοτε τήν διαφύλαξη του Όρθοδόξου Πληρώματος από τήν άπειλή των αίρέσεων.

Ό μακαριστός Μητροπολίτης διακρινόταν για τήν βαθιά θεολογική του κατάρτιση, τό ήθος καί τό άσκητικό φρόνημά του καί τήν άγρυπνη φροντίδα του για τό ποιμνίό του.

Ήταν πτυχιούχος τής Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών καί

δέν έκρυβε τήν αγάπη του προς τήν Έλλάδα.

Ευχόμεθα ό Κύριος νά τόν κατατάξει μεταξύ των Αγίων καί νά τόν καταστήσει λειτουργό καί στό Έπουράνιο Του Θυσιαστήριο.

Η ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΕΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ...⁵

Συνεργάτης του FAIRnews στις Βρυξέλλες έστειλε τήν ακόλουθη μετάφραση από διαφημιστική καταχώρηση, τής «έκκλησίας» τής Σαηεντολογίας που δημοσιεύθηκε στην Όλλανδική έκδοση του Squirrel Press⁶, τήν όποία καί άναδημοσιεύουμε:

«Η εύκαιρία μιās ολόκληρης ζωής⁷.

Ανυπομονείτε νά ζήσετε μία άπίστευτη περιπέτεια; Εΐμαστε ένας **Όργανισμός μή Κερδοσκοπικού Χαρακτήρα⁸** (vzw⁹) που στεγάζεται στο Ίκλ (Uccle)¹⁰ καί ψάχνουμε για 150 συνεργάτες -μέ ή χωρίς έμπειρία- για νά επανδρώσουν τό Εύρωπαϊκό μας Κέντρο. Οί εύκαιρίες για καριέρα είναι κυριολεκτικά άπεριόριστες. Η εκπαίδευση θά γίνει κι εδώ καί στο έξωτερικό. Δέν απαιτείται έμπειρία, καθ' όσον στον καθένα δίνεται ή εύκαιρία νά εκπαιδευθεί ώστε νά έξελιχθεί σε **διευθυντικό στέλεχος**.

Έάν είστε ήδη διοικητικό στέλεχος, αλλά δέν εργάζεστε προς τό παρόν **καί διαθέτετε κάποιες οικονομίες**, τότε αυτή είναι ή εύκαιρία για νά δείξετε τί αξίζετε.

Μπορείτε νά μās βρείτε στον ακόλουθο

5. FAIRnews, τ. 2, 2007, σ. 17.

6. Δημοσιογραφικό όργανο στις Κάτω Χώρες.

7. Σ.τ.Σ. Παρατηρούμε ότι η όργάνωση του Χάμπαρντ άποκρύπτει στη δημοσίευση τό όνομά της, καθώς ή «φήμη» της δέν προδιαθέτει τους Εύρωπαίους ιδιαίτερα.

8. Οί ύπογραμμίσεις, δικές μας.

9. vzw. Συντομογραφία στα Όλλανδικά του: Vereniging zonder winstoogmerk.

10. Τό Uccle είναι ένας από τους 19 δήμους που βρίσκονται στην περιφέρεια των Βρυξελλών. Θεωρείται περιοχή εύπορη, ύψηλου βιοτικού επιπέδου.

τηλεφωνικό αριθμό ... Οί διευθύνσεις μας είναι οί εξής: ...

Πώς μπορείτε να αξιοποιήσετε τὰ ἀνωτέρω; Μᾶς τηλεφωνεῖτε, κλείνετε μία συνάντηση καί μετά μπορείτε νά ἐξετάσετε προσωπικά ἐάν αὐτή ἡ περιπέτεια σᾶς ἐνδιαφέρει. Ὑπάρχει μόνο μία προϋπόθεση: **νά ἐνδιαφέρεστε γιά τόν πλανήτη καί τήν ἀνθρωπότητα.** Μιλάμε ὅλες τίς γλώσσες: Ὀλλανδικά, Γαλλικά, Ἀγγλικά καί ὅλες τίς ἄλλες Εὐρωπαϊκές γλώσσες.

Ἐλπίζουμε νά σᾶς δοῦμε σύντομα!

Ἡ ομάδα πρόσληψης,
Danielle, Gerry, Marie».

Ἡ ἀνωτέρω μέθοδος εἶναι μία μόνο ἀπό τίς μεθοδεύσεις τῆς ὁργάνωσης τοῦ Λαφαγιέτ Ρόν Χάμπαρτ (Lafayette Ron Hubbard, 1911–1986), ἰδρυτοῦ τῆς Σαηεντολογίας (Scientology). Ἡ ἀπατηλή ὑπόσχεση γιά ἐξεύρεση ἐργασίας ἀποτελεῖ ἓνα ἰσχυρό κίνητρο γιά νεαρά κυρίως θύματα. Ὅμως ἄς μή νομίσει κανεῖς ὅτι αὐτά συμβαίνουν μόνο στό ἐξωτερικό· συμβαίνουν συχνά καί στή χώρα μας καί κάποτε φθάνουν μέχρι καί τὰ τηλεοπτικά μέσα.

Πολλές ομάδες χρησιμοποιοῦν τέτοιες μεθόδους.

Ἀκολουθεῖ ἓνα μικρό συμβάν ἀπό τήν πιό πάνω ὁργάνωση ἀπό τότε πού ἐμφανίζοταν μέ τόν τίτλο Κ.Ε.Φ.Ε. (Κέντρο Ἐφαρμοσμένης Φιλοσοφίας Ἑλλάδος). Τό μεταφέρουμε ὅπως παρουσιάστηκε σέ τηλεοπτικό σταθμό¹¹.

Ἔτος 1994: Παρασκευή βράδυ, ὥρα 9.30'. Κάνοντας «ζάπιγκ» στά κανάλια περνᾶτε καί ἀπό τό «Τηλετώρα». Ἐκπομπή: «Αφύλακτη Διάβαση».

Μία μητέρα μέ τό γιό της, παλικάρι 25 χρονῶν, ὁ παρουσιαστής κι ἓνας νεαρός

δικηγόρος, νομικός σύμβουλος τοῦ Κ.Ε.Φ.Ε.

Τό ἱστορικό: Μία θαυμάσια οἰκογένεια -πατέρας, μητέρα, κόρη καί γιός- καθ' ὅλα εὐτυχημένη, παρ' ὅλη τήν καρδιοπάθεια τοῦ πατέρα, ζεῖ καί χαίρεται τήν οἰκογενειακή σχέση, μέχρις ὅτου ἡ κόρη τῆς οἰκογένειας -ἄς τήν ποῦμε Πηνελόπη-, ἀποφασίζει νά παρακολουθήσει «σεμινάρια ἀνάπτυξης τῆς προσωπικότητας» στό Κ.Ε.Φ.Ε. Ἡ κοπέλα παγιδεύτηκε λίγο καιρό νωρίτερα ὅταν ἀνταποκρίθηκε σέ ἀγγελία τοῦ Κ.Ε.Φ.Ε., πού ζητοῦσε, δῆθεν, νά προσλάβει ἔμμισθο προσωπικό¹².

Σέ λίγο καιρό, ἡ ἐπαφή μέ τήν ὁργάνωση ἐπισκιάζει κάθε ἄλλο ἐνδιαφέρον. Ζεῖ καί ἐργάζεται γι' αὐτούς ἀπό τό πρωί ὡς τό βράδυ, ἐνῶ οἱ γονεῖς συνεχίζουν νά πληρώνουν. Ξαφνικά, τούς ἀναγγέλλει ὅτι τό Κ.Ε.Φ.Ε. θά τήν στείλει στή Δανία, «κάτι πολύ σημαντικό γιά τήν προσωπική καί ἐπαγγελματική της ἐξέλιξη».

Οἱ δικοί της διστάζουν, ἀλλά δέχονται ἀφοῦ πιστεύουν ὅτι εἶναι γιά τό καλό της καί δέν θά λείψει παρά τρεῖς μόνο μῆνες. Στό ἐξωτερικό συνεχίζουν νά τῆς στέλνουν ὅ,τι τούς ζητᾶ.

Οἱ «λίγοι μῆνες» γίνονται πολλοί, καθώς ἡ «ἐκπαίδευση» τῆς Πηνελόπης συνεχίζεται μέ βραδύ ρυθμό. Τέλος, κι ἐνῶ ἡ ἴδια τούς διαβεβαίωσε ὅτι θά ἐπιστρέψει σύντομα, τούς ἀναγγέλλει ξαφνικά ὅτι θά τήν στείλουν γιά μετεκπαίδευση στίς Η.Π.Α. Οἱ γονεῖς, πού ἀπό καιρό εἶχαν ἀρχίσει νά βλέπουν ὅτι κάτι τό ὑποπτο συνέβαινε, πανικοβάλλονται κι ἀρχίζουν τήν ἔρευνα γύρω ἀπό τό Κ.Ε.Φ.Ε. Στά πλαίσια αὐτῆς τῆς ἔρευνας πληροφοροῦνται ὅτι τό Κ.Ε.Φ.Ε. ἀποτελεῖ τό ἑλληνικό τμήμα τῆς ὁργάνωσης τοῦ Λαφαγιέτ Ρόν Χάμπαρτ, τῆς Σαηεντολογίας, μιᾶς πολυεθνικῆς, ἀποκρυσφιστικῆς ὁργάνωσης, πού παρ-ο-

11. Εἰσήγηση Ἰ. Μηλιῶνη, σέ Ἡμερίδα τῆς Ἰ. Μητρ. Πειραιῶς μέ θέμα "Σαηεντολογία, μιᾶ πραγματική ἀπειλή" στίς 3/3/2013.

12. Ἀντώνη Μποσνακούδη, Μισθοφόροι τῆς Νέας Τάξης, Αθήνα 2001, σ. 48.

σιάζεται μέ τό μανδύα «ἐπιστημονικοῦ ὀργανισμοῦ», ἐνῶ στό ἐξωτερικό φέρει ἐπίσημα τόν τίτλο τῆς «Ἐκκλησίας τῆς Σαηεντολογίας» (Sientology Church) καί πού ἔχει ἀπασχολήσει τή διεθνή κοινή γνώμη, τό διεθνή τύπο καί τίς δικαστικές ἀρχές σέ πολλές χῶρες.

Ἡ νέα ἐπιστρέφει μετά ἀπό πίεση τῆς οἰκογένειάς της, πού τῆς ἀναγγέλλει τά ὅσα ἔχει πληροφορηθεῖ γιά τό Κ.Ε.Φ.Ε. - Σαηεντόλοτζυ. Ἀκολουθεῖ ἕνα φοβερό ξέσπασμα τῆς Πηνελόπης, στή διάρκεια τοῦ ὁποίου οἱ γονεῖς διαπιστώνουν ὅτι τό πλάσμα πού ἔχουν μπροστά τους δέν ἔχει καμία σχέση μέ τό παιδί πού ἤξεραν πρίν φύγει. Ἡ προσωπικότητά της ἔχει πλήρως ἀλλοιωθεῖ, μέσα σ' αὐτούς τούς μῆνες. Μπροστά τους ἔχουν ἕνα ρομπότ, ψυχρό, ἀπαθές, μιά μαριονέτα τά νήματα τῆς ὁποίας κινεῖ ἡ ὀργάνωση.

Στήν ἐκπομπή τοῦ «Τηλετώρα» παρουσιάστηκε ὅλο τό δράμα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, πού ἔχασαν τό παιδί τους μέ τόν πιό σκληρό τρόπο. Συγχρόνως παρουσιάστηκε καί ἡ πραγματική δύναμη τῶν Μ.Μ.Ε. πού

συχνά μποροῦν νά ἐπιτελέσουν σημαντικό ἔργο, παράλληλα μέ τίς δικαστικές καί διωκτικές ἀρχές.

Ὁ δημοσιογράφος ἐπί τρεῖς ὥρες, κυριολεκτικά, «κόλλησε στόν τοῖχο» τόν ἀντιπρόσωπο τοῦ Κ.Ε.Φ.Ε., μέ ντοκουμέντα κι ἀποφάσεις γερμανικῶν δικαστηρίων, καταδικαστικές γιά τή Σαηεντολογία, πού εἶχε προμηθευθεῖ ἀπό τό ἀρχεῖο τοῦ π. Ἄντωνίου Ἀλεβιζοπούλου.

Εἶναι λίγο ὡς πολύ γνωστά τά γεγονότα καί τό πῶς ἐξελίχθηκαν τά ἐπόμενα χρόνια, μέ τήν ἀνάμειξη τῆς Νομαρχίας καί τῆς Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, εἰς βάρος τῆς ὀργάνωσης τοῦ Χάμπαρτ. Ὅμως, δυστυχῶς, ἡ χώρα μας δέν ἀκολούθησε τό παράδειγμα ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν (Γαλλίας, Γερμανίας) πού ἀντιλήφθηκαν τό κορυφαῖο πρόβλημα «Σαηεντολογία» καί προσάρμοσαν τήν ἄμυνά τους ἀκόμα καί σέ κοινοβουλευτικό ἐπίπεδο. Στήν Ἑλλάδα, ἡ ὀργάνωση τοῦ Χάμπαρτ ἀναδιπλώθηκε, ἄλλαξε νομικό καθεστῶς (προσωπεῖο) καί σήμερα συνεχίζει τή δράση της μέ μόνο ἀσθενή ἀντίλογο τό ποιμαντικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργοῦν καί ἐφέτος, στά πλαίσια τῆς Π. Ε. Γ., οἱ ἐξῆς Ὅμαδες Μελέτης τοῦ Σκηνικοῦ τῶν Αἰρέσεων καί τῆς Παραθρησκείας:

1. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης **τῆς Ἐταιρείας «Σκοπιά»** τῶν **«Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά»**. Κάθε Πέμπτη, 5.30' -6.30' μ.μ.
2. **Ὅμαδα Μελέτης** τοῦ σκηνικοῦ **τῆς «Νέας Ἐποχῆς»** (Γκουρουϊστικές, Ἀποκρυφιστικές, Ἐναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ὁμάδες). Κάθε Πέμπτη, 7.00' -9.00' μ.μ.
3. **Ὅμαδα Μελέτης** τῶν **Προτεσταντικῶν- Πεντηκοστιανῶν** κινήσεων. Ἀνά 15θήμερο, κάθε δεύτερη Τρίτη, 6.00' -8.00' μ.μ.

Τά **Μαθήματα** πραγματοποιοῦνται σέ αἴθουσα τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς (Ἀποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά τήν Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. ἐπικοινωνίας: **210 6396 665**.

ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Κατά τό τρίμηνο Ιανουαρίου - Μαρτίου 2014 καί μετά τίς διακοπές τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων, συνεχίστηκε ἡ λειτουργία τοῦ «Σεμιναρίου Ὁρθοδόξου Πίστεως καί Οἰκοδομῆς στήν Ὁρθοδοξία», τό ὁποῖο δια- γει τήν 3^η δεκαετία λειτουργίας του καί διά τοῦ ὁποῖου πολλοί ἄνθρωποι καί ἰδιαίτερα νέοι βοηθήθηκαν νά βροῦν ἀπαντήσεις στά ὑπαρξιακά τους ἐρωτήματα. Οἱ ὁμιλίες γίνονται κάθε Κυριακή, 11.30 π.μ. ἕως 13.00, στό Πνευματικό Κέντρο τῆς Ἐνορίας τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς, ἀπό ἐκλεκτούς ὁμιλητές, οἱ ὁποῖοι μέ πολλή ἀγάπη καί μέ ἐξαιρετική γνώση τῶν προβλημάτων πού ἀπασχολοῦν τό λαό τοῦ Κυρίου, ἀναπτύσσουν στούς συνεργάτες καί φίλους τῆς Π. Ε. Γ. θέματα πού ἔχουν σχέση μέ τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί τήν Ἐκκλησιαστική μας παράδοση.

Κατά τή διάρκεια τῆς φάσης αὐτῆς τοῦ Σεμιναρίου πραγματοποιήσαν εἰσηγήσεις οἱ ἑξῆς ὁμιλητές:

Ὁ Ὄσιολ. Μοναχός π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, μέ θέμα: «Στόν ἀπόηχο τῶν Θεοφανεῶν».

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Χολέβας, μέ θέμα: «Ἡ ἐπικαιρότητα τῆς Ἑλληνορθόδοξης παιδείας καί οἱ διδασχές τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ».

Ὁ Καθηγητής κ. Θωμᾶς Ἰωαννίδης, μέ θέμα: «Χριστιανισμός καί Παγκοσμιοποίηση».

Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Ἰωάννης Φωτόπουλος, μέ θέμα: «Οἱ πειρασμοί τῶν φίλων καί οἱ πειρασμοί τῶν ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ, κατά τόν Ἅγιο Ἰσαάκ τόν Σύρο».

Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος, μέ θέμα: «Ἀποκρυσφιστικές προσεγγίσεις στό θέμα τῆς ἀσθένειας».

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Παπαδημητρακόπουλος μέ θέμα: «Ξενυχτώντας μέ τίς».

Ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Γεώργιος Μεταλληνός, μέ θέμα: «Τί εἶναι Ὁρθοδοξία;».

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Τιμόθεος Παπαδάκης, μέ θέμα: «Φύση, οὐσία καί χαρακτήρας τῆς μετανοίας Ὁρθοδόξως» καί

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Διονύσιος Κατερίνας, μέ θέμα: «Τό στρογγύλεμα τῶν λέξεων καί τό ξεγύμνωμα τῶν προθέσεων».

Ἡ Π. Ε. Γ., πού ἀποτελεῖ τόν ὀργανωτικό καί οικονομικό φορέα τοῦ Σεμιναρίου, συνιστᾶ στούς φίλους καί συνεργάτες τῆς πού παρακολουθοῦν τά μαθήματα, νά τό κάνουν γνωστό καί νά καλέσουν καί ἄλλους φίλους καί γνωστούς τους, πού δέν τό γνωρίζουν, γιά νά συμμετάσχουν σ' αὐτό.

Κατά τό τρίμηνο Ιανουαρίου - Μαρτίου πραγματοποιήθηκαν ἐπίσης δύο ἐκπαιδευτικές ἡμερίδες, γιά τούς συνεργάτες τῆς Π. Ε. Γ. Ἡ πρώτη στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱ. Ν. Προφήτου Ἡλιοῦ, στήν Ἁγία Παρασκευή, τό Σάββατο, 11 Ἰανουαρίου. Εἰσηγητής ἦταν ὁ Ὄσιολ. Μοναχός π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, μέ θέμα: «"Ἱατρική" τῆς "Νέας Ἐποχῆς"», ἐνῶ ἡ δευτέρα, στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγίου Δημητρίου, στό Κοντόπευκο Ἁγίας Παρασκευῆς, Σάββατο 15 Μαρτίου. Εἰσηγητής ἦταν ὁ κ. Μηνᾶς Ἀναστασάκης, μέ θέμα: «Νέα Ἐποχή». Κατά τή διάρκεια τῆς πρώτης ἡμερίδος, οἱ συμμετέχοντες συνεργάτες τῆς Π. Ε. Γ. μετέβησαν στό παρακείμενο Δημοτικό Κοιμητήριο Ἁγίας Παρασκευῆς, ὅπου ἐτέλεσαν Τρισάγιο στόν τάφο τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου.

Οἱ ἡμερίδες πραγματοποιοῦνται, μετά τή Θεία Λειτουργία, μέ σκοπό τόν καταρτισμό συνεργατῶν τῆς Ἐνώσης γιά νά ἀναλάβουν διακονία ἐνημέρωσης καί παροχῆς βοήθειας σέ ὅσους ἀντιμετωπίζουν προβλήματα ἀπό τήν ἐμπλοκή τους σέ αἰρετικές ὁμάδες.

Ἀκόμη, στίς 3/2/2014 πραγματοποιήθηκε στό Θέατρο «Γκλόρια» ἡ καθιερωμένη ἐτήσια Θεατρική Παράσταση μέ τό ἔργο τῆς Ξανθούλας Παπουτση: «Ὁ ἄνθρωπος μέ τά

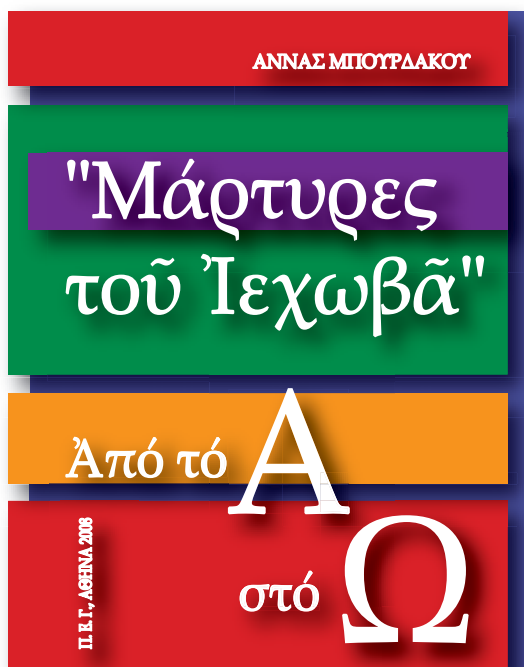
δύο πρόσωπα». Τήν παράσταση πραγματοποιοῦν τό Ὁρθόδοξο Πνευματικό Κέντρο «Ἀπόστολος Τιμόθεος», ὑπέρ τοῦ ἔργου διακονίας τῆς Π. Ε. Γ.

Αὐτή τή φορά ἡ παράσταση συνέπεσε μέ τήν κοίμηση τῆς ἰδίας τῆς μακαριστῆς πλέον Ξανθούλας Παπουτοῦ. Ἔτσι, πρῖν τήν παράσταση τελέστηκε Τρισάγιο γιά τήν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς της καί ὁ Πρόεδρος τοῦ Πνευματικοῦ Συμβουλίου τῆς Π. Ε. Γ. ἐξέφρασε τήν εὐγνωμοσύνη τῆς Ἐνώσεώς μας πρὸς τό πρόσωπό της, ἐχάραξε τίς κύριες γραμμές τοῦ πολύτιμου ἔργου της καί εὐχήθηκε ὅπως ὁ Κύριος τήν κατατάξει μεταξύ τῶν Ἁγίων καί δικαίων.

Τέλος, τήν 30ή Φεβρουαρίου 2014, καί σύμφωνα μέ τό Καταστατικό τῆς Π.Ε.Γ., πραγματοποιήθηκε ἡ ἐτήσια Τακτική Γενική Συνέλευση τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως, μέ θέματα Ἡμερησίας Διατάξεως τόν Διοικητικό καί Οἰκονομικό Ἀπολογισμό τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί τήν Ἐκθεση τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς γιά τήν περίοδο ἀπό 1/11/2012 ἕως 31/12/2013.

Γιά τήν ἐνημέρωση τῶν πολιτῶν σέ θέματα σχετικά μέ τήν δραστηριότητα τῶν σεκτῶν, μέλη τῆς Π. Ε. Γ. ἔδωσαν διαλέξεις κατά τό τρίμηνο Ἰανουαρίου - Μαρτίου σέ ἐνορίες τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί στίς ἔδρες Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Κύπρου.

Συνεχίστηκε ἐπίσης, κατά τό τρίμηνο Ἰανουαρίου - Μαρτίου, ἡ ἐντατική ἐκπαίδευση συνεργατῶν τῆς Π. Ε. Γ. στίς εἰδικές «ὀμάδες ἐκπαίδευσης καί ἐπανένταξης», σύμφωνα μέ τό πρόγραμμα πού δημοσιεύεται στό τέλος τοῦ περιοδικοῦ μας. Τά μαθήματα στίς ὀμάδες αὐτές παρακολουθοῦν ὅσοι θέλουν νά ἐνταχθοῦν στό πρόγραμμα διακονίας ἀντιμετώπισης τῶν ποικίλων πνευματικῶν καί κοινωνικῶν προβλημάτων, πού δημιουργοῦνται σέ νεαρά κυρίως ἄτομα ἀπό τήν προσηλυτιστική δραστηριότητα τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καί τῶν παραθρησκευτικῶν «ὀμάδων διανοητικοῦ χειρισμοῦ». Συστήνουμε τήν παρακολούθηση τῶν μαθημάτων αὐτῶν σέ ὅσους ἐπιθυμοῦν νά γνωρίσουν βαθύτερα καί νά συνδράμουν τήν διακονία μας.

ANNAΣ ΜΠΟΥΡΔΑΚΟΥ

“Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά” ἀπό τό Α στό Ω

Τό βιβλίο αὐτό τῆς κ. Ἄννας Μπουρδάκου εἶναι μοναδικό στό εἶδος του. Ἡ συστηματική παράθεση τῶν σχετικῶν ἀποσπασμάτων ἀπό πρωτογενεῖς πηγές -τίς ἐκδόσεις τῆς ἰδίας τῆς ἐταιρείας “Σκοπιά” τῶν “μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά”-, κατά θέματα καί κατά ἀλφαβητική σειρά, ἀποτελοῦν ἀταπόδεικτο μέσο τῶν ἀνακολουθιῶν καί τῶν παλινοδιῶν τῆς ἐταιρείας “Σκοπιά” σχετικά μέ τίς παλαιότερες καί μέ νεώτερες τυχόν ἀλλαγές τῶν κατά καιρούς διδασκαλιῶν της. Δίνει τήν δυνατότητα στόν ἀναγνώστη, καί ἰδιαίτερώς στόν ἀσχολούμενο μέ τήν ἀπολογητική τῆς Ἐκκλησίας μας ἐναντί τῆς πλάνης, νά ἔχει ἀντικειμενική καί εὐχερῆ πρόσβαση στίς πηγές τῆς ἰδίας τῆς “Σκοπιάς”. Μέ τόν τρόπο αὐτό ἀποκαλύπτονται οἱ πλάνες τοῦ “ἀγωγοῦ τοῦ Ἰεχωβά”, χωρίς νά παραποιῶνται ἢ νά ἐρμηνεύονται ἐνδεχομένως ἀθάίρετα οἱ κατά καιρούς διδασκαλίες του.

Πώληση χονδρική (βιβλιοπωλεῖα) & λιανική: Ἐκδόσεις Σταμούλη Α.Ε. Τηλ.: 210 5238305.
Ἀποστολές «ἐπί ἀντικαταβολῆς»: Τηλ.: 210 6396665.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΑΓΑΡΑΚΗ, ΕΡΕΥΝΗΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΙΝΑΙ Η ΓΙΟΓΚΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ-ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ;
Είναι ή γιόγκα ως μυϊκή άσκηση κατάλληλη για τη βελτίωση της υγείας;

Εδώ και αρκετές δεκαετίες, όρισμένοι κύκλοι προβάλλουν στο δυτικό κόσμο τη γιόγκα ως ιδανική μορφή σωματικής άσκησης.

Επίσης γίνονται μαθήματα-σεμινάρια γυμναστικών ασκήσεων, διδάσκονται στάσεις και κινήσεις του σώματος, όπως αυτές εφαρμόζονται

στόν ινδουισμό και στόν βουδισμό (γιόγκα).

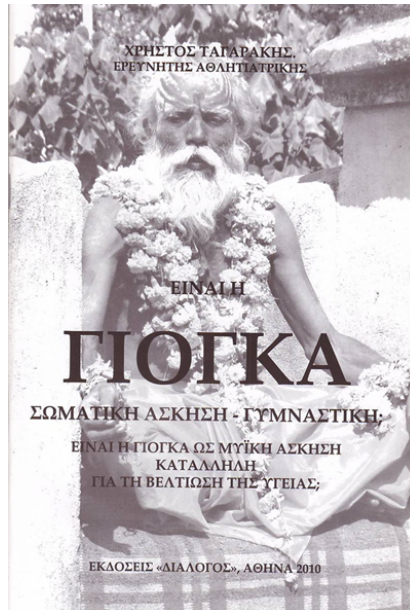
Στό παρόν κείμενο γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστεί τό θέμα μέ τόν απλούστερο δυνατό τρόπο.

Σκοπός τής μικρής αυτής εργασίας είναι να μπορέσει να αντιληφθεί ο καθένας, ανεξαρτήτως των θρησκευτικών, πολιτικών ή άλλων προτιμήσεών του τις διάφορες πλευρές του ζητήματος.

Η σωματική άσκηση είναι κοινό αγαθό, όπως και ή ελευθερία. Ό κάθε ένας έχει τό δικαίωμα να γνωρίσει ποιά είναι ή αλήθεια για τό συγκεκριμένο θέμα.

Μόνο έτσι, θα είναι σε θέση να επιλέξει ελεύθερα, αυτό πού ό ίδιος κρίνει ως σωστό.

Η μελέτη γίνεται μέ βάση τις σύγχρονες απόψεις τής ιατρικής, τής αθλητιατρικής και τής θρησκευολογίας.

Σελίδες: 40. Τιμή λιανική: 2 €.

Πώληση χονδρική (για βιβλιοπωλεία) & λιανική: Εκδόσεις Σταμούλη Α. Ε., τηλ.: 210 5238305.

Για αποστολές «επί αντικαταβολή»: Τηλ.: 210 6396665, Fax: 210 6082219.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Από τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, 89,5 FM**, μεταδίδεται ή έκπομπή:

«Άλλοτρίωση δόγματος - άλλοτρίωση ήθους». Σάββατο, 17.00-17.30.

Επιμελείται και παρουσιάζει ό Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος.

Από τό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τής Πειραϊκής Έκκλησίας, 91,2 FM**, μεταδίδονται οί έκπομπές:

α) «Άντιαιρετική Δράση». Σάββατο, 14.15-15.00.

Επιμελούνται και παρουσιάζουν

ό Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός και ό κ. Δημ. Κόκκορης.

β) «Σεμινάριο Όρθοδόξου Πίστεως», Σάββατο, 18.00-19.00.

(Άναμεταδίδονται οί όμιλίες πού πραγματοποιούνται στό Ένοριακό Κέντρο του Ι. Ναού Αγίας Παρασκευής Άττικής, κάθε Κυριακή).

Ίστοσελίδα τής ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:

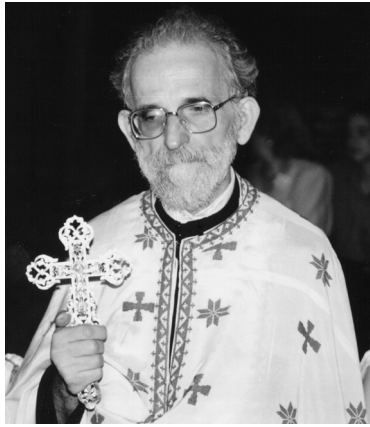
www.ecclesia.gr, e-mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ίστοσελίδα τής ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ:

www.ecclesia.gr/greek/holysynod/commitees/heresies/HERESIES.HTM

e-mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

Ίστοσελίδα τής Π. Ε. Γ.: www.ppu.gr τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Η Ὁρθοδοξία μας».
2. «Η Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Ἡ ἀστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ὁμάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμὸς, Γκουρουϊσμὸς, “Νέα Ἐποχή”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἑωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν».
16. «Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως (Ἀλίαρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὁλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ὁμάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγική».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχή”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιῶνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Γενικὴ θεώρηση, (τεῦχος 1ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
34. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», Καμπάλα κ.λπ. (τεῦχος 2ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
35. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλλημεία» (τεῦχος 3ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
36. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποκρυφιστικὲς Ὁμάδες», Ροδόσταυροι κ.λπ. (τεῦχη 4ο-10ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
37. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Νεοαποκρυφισμὸς», (τεύχη 11ο-15ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
38. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μαγεία», (τεύχη 16ο-20ο), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
39. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρά Β΄), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
40. Κυριακοῦ Κυριαζόπουλου, «Σαιεντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
41. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
42. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τό Α στὸ Ω», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
43. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
44. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἡ γιόγκα σωματικὴ ἀσκήση-γυμναστική;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἔξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἱστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
2. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μία πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
3. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
4. Μ. Ε. Johnes, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς», γ) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ τὸ νησί τῆς Ἀφροδίτης», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρίσκετε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῇ.